

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 633

vineri 3 noiembrie 1961

8 pagini 25 bani

7
Noiembrie

Anul acesta întreaga omenire muncitoare sărbătorește cea de a patruzeci și patra aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în condițiile unui puternic avînt al forțelor socialismului și păcii împotriva capitalismului și așifătorilor la un măcel mondial nuclear. Acum patruzeci și patru de ani proletariatul rus, condus de încercatul și gloriosul partid al genialului gînditor revoluționar Lenin, a rezolvat pentru prima oară în istoria umanității problema puterii în favoarea celor asupriți și exploatați, în favoarea poporului muncitor, oferind astfel o pildă nepieritoare și, cum adesea remarca V. I. Lenin, „molipsitoare”. Fiind cea mai profundă și mai umană dintre răsturnările sociale, a devenit o imensă forță transformatoare, care a schimbat radical și irevocabil mersul și direcția evoluției sociale, a accelerat nemăsurat de mult profundele prefaceri în lumea contemporană, a deschis pe toate continentele și meridianele drumul unor evenimente cruciale, furtunoase.

Făcînd să crească nemăsurat de mult procesul dezvoltării progresive a istoriei, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a marcat ireversibil începutul epocii comunismului. Sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului s-au produs transformări epocale, care au dat lumii o nouă înfățișare social-economică și politică. Pe calea deschisă de Revoluția din Octombrie omenirea a obținut o victorie de însemnătate istorică capitală — făurirea puternicului sistem socialist mondial și schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului, fapt care implică imense consecințe asupra dezvoltării istorice, nesecat izvor de mărețe perspective spre progresul umanității, spre comunism.

Pătrunse de spiritul marxist-leninist profund creator, documentele Congreselor XX, XXI și XXII ale P.C.U.S., precum și ale consfătuirilor partidelor comuniste și muncitorești ce au avut loc la Moscova în 1957 și 1960 au tras concluzia — de mare însemnătate teoretică și practică — că ceea ce constituie conținutul esențial al epocii noastre este trecerea omenirii de la capitalism la socialism, că în vremurile noastre dezvoltarea istorică este determinată de mersul și rezultatele întrecerii dintre cele două sisteme sociale opuse — socialismul și capitalismul — întrecere în care socialismul își afirmă superioritatea evidentă, sporindu-și necontenit influența asupra mersului lumii. Epoca noastră este epoca descompunerii imperialismului, epoca revoluțiilor, a trecerii de la capitalism la socialism, epoca formării, întăririi și triumfului sistemului mondial socialist. Acest factor fundamental al realității contemporane își pune amprenta pe toate domeniile vieții sociale — politic, economic, ideologic.

Priviți în perspectiva competiției istorice dintre sistemul socialist și cel capitalist, dintre nou și vechi în dezvoltarea socială a lumii, cei patruzeci și patru de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie atestă în modul cel mai grăitor superioritatea socialismului. Prefacerile adînci social-economice din Uniunea Sovietică au cunoscut un neîntrerupt proces de maturizare, de înaintare de la inferior la superior; s-au creat premisele obiective și subiective ale pășirii poporului sovietic la construirea desfășurată a comunismului.

„Cuprindeți cu ochii minții țara noastră — a spus N. S. Hrușciov la cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. — comparați-o cu ceea ce a fost în trecut și veți vedea cât de umitor s-a schimbat înfățișarea patriei, ce drum măreț am străbătut noi în acești ani”. În adevăr, moștenind o economie distrusă de războiul mondial, o industrie cu totul înapoiată, o agricultură ruinată și părăginită, poporul muncitor, condus cu înțelepciune de partidul comunist, a clădit într-o perioadă relativ scurtă o puternică industrie, o agricultură înfloritoare, a dezvoltat impetuos știința și tehnica. Pe bună dreptate se spune în Raportul prezentat de N. S. Hrușciov la cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S. — că astăzi Uniunea Sovietică este țara tehnicii înaintate, a mașinilor supraputernice și a aparatelor de înaltă precizie, a liniilor automate, a mașinilor electronice de calcul și a navelor cosmice. An de an au fost întrecute cifrele care arătau stadiul dezvoltării într-un sector sau altul. Astfel s-a ajuns, de exemplu, ca în anul 1961 industria constructoare de mașini și de prelucrare a metalelor din U.R.S.S. să dea o producție de 350 de ori mai mare decît în anul 1913 și de 650 de ori mai mare decît în 1919.

Progresele uimitoare ce au avut loc în toate compartimentele vieții economice au dus la schimbarea radicală a condițiilor de trai ale oamenilor.

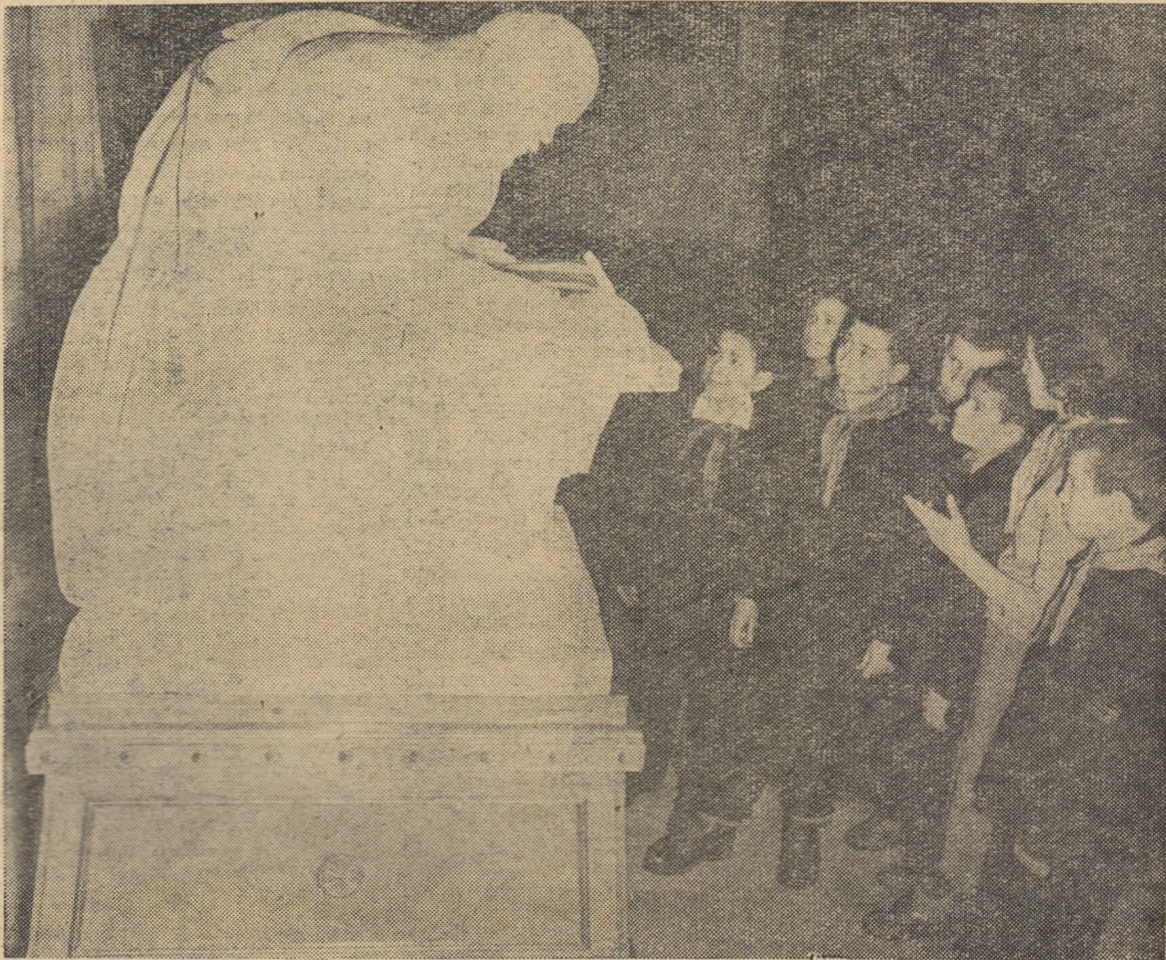
Socialismul — scria Lenin — va deveni o forță „în măsură să aibă o influență hotărîtoare asupra întregii politici mondiale”.

Practica social-istorică a confirmat pe deplin previziunea științifică leninistă. Socialismul a cîștigat noi și noi victorii, a învins deplin și definitiv în U.R.S.S. și se construiește cu deplin succes în țările de democrație populară. Devenind stăpînul țării sale, al bogățiilor ei, poporul român a desfășurat o muncă uriașă pentru înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului. Partidul Muncitoresc Român traduce cu consecvență în viață politica leninistă de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii, de realizare a revoluției culturale. Țara noastră dispune astăzi de puternice forțe de producție.

Congresul al III-lea al P.M.R., făcînd bilanțul mărețelor succese obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului, a consfințit victoria socialismului în R.P.R. Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, analizînd felul cum se îndeplinesc directivele Congresului, a constatat că programul grandios al dezvoltării forțelor de producție elaborat de Congres se îndeplinește cu succes. Prin munca plină de abnegație a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor se dezvoltă în ritm susținut toate ramurile industriei și în primul rînd ramurile hotărîtoare pentru industrializarea socialistă. În primii doi ani ai planului șesenal sarcinile în domeniul industriei socialiste se realizează cu însemnate depășiri, anul acesta volumul producției industriale fiind cu peste 1/3 superior celui din 1959.

Cu ajutorul clasei muncitoare, al statului democrat-popular pro-

(Continuare în pag. 3)

În fața statuii marelui Lenin.

CONGRESUL CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Timp de 15 zile, la Moscova s-au desfășurat lucrările Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, eveniment istoric și epocal în viața partidului comunist și a țării sovietice, în istoria întregii mișcări comuniste internaționale. Cincî mii de delegați, reprezentînd armata de zece milioane de comuniști sovietici, împreună cu sute de oaspeți de peste hotare au umplut uriașa sală a Palatului Congreselor din Kremlin. Alături de ei, alături de poporul Uniunii Sovietice, întreaga omenire muncitoare a urmărit cu profund și legitim interes dezbaterile create din cel mai înalt for al partidului marelui Lenin.

Congresul al XXII-lea ocupă un loc deosebit în istorie: el a adoptat noul Program al P.C.U.S. — Programul făuririi societății comuniste. Expresie teoretică a genului creator al poporului muncitor, Programul P.C.U.S. pune în lumină căile concrete de realizare a visului milenar al omenirii — comunismul.

Problemele de excepțională importanță dezbătute la Congres pun mai mult ca ori cînd în evidență faptul că, de-a lungul întregii sale istorii glorioase, congresele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-au transformat întotdeauna în evenimente de mare însemnătate internațională, că P.C.U.S. este o gigantică forță teoretică, ideologică și politică a contemporaneității, că prin întreaga sa activitate constituie un puternic factor de accelerare a procesului de dezvoltare logică a societății omenestii spre comunism. Congresul al XXII-lea — așa cum a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — are o uriașă însemnătate internațională, deoarece lui i-a revenit misiunea de a adopta noul Program al P.C.U.S., programul construirii fazei superioare a comunismului. Docu-

mentele elaborate de Congres și în special Programul partidului constituie un tezaur de învățăminte nu numai pentru Uniunea Sovietică, ci și pentru întreaga mișcare comunistă internațională, pentru întreaga omenire progresistă și iubitoare de pace. În aceste documente, expresie teoretică a marxism-leninismului creator, se analizează cu profunzimea și perspicacitatea specifică comunistilor principalele rezultate ale activității și luptei teoretice și practice a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru făurirea societății comuniste, pentru pace, împotriva războiului, se pune cu mare claritate în evidență conținutul legităților dezvoltării sociale în epoca contemporană, sint cuprinse mărețele sarcini ale construirii desfășurate a comunismului. În aceste documente de o covârșitoare importanță ale timpului nostru este dezvoltată gîndirea marxist-leninistă, este îmbogățit cu noi teze și concluzii științifice tezaurul ideologic al mișcării comuniste și muncitorești.

Prin întreaga sa activitate teoretică și practică creatoare, P.C.U.S. a adus elemente principiale noi în rezolvarea problemelor fundamentale ale vieții partidului și societății sovietice, în analiza fenomenelor economice, politice, ideologice și sociale contemporane. În ultimii ani, mai ales de la istoricul Congres al XX-lea, au făcut obiectul preocupărilor rodnice ale P.C.U.S. probleme teoretice privind legile universale valabile ale trecerii diferitelor țări de la capitalism la socialism, ale trecerii de la socialism la comunism, căile creării bazei tehnice materiale a comunismului, varietatea formelor de trecere de la capitalism la socialism, formarea relațiilor sociale comuniste și educarea omului nou, evoluția statului și dezvoltarea pe toate

căile a democrației în perioada construirii comunismului, intrarea mai mult sau mai puțin simultană a țărilor socialiste în comunism, coexistența pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite, posibilitatea reală în timpurile noastre de a preîntîmpla războiul mondial și excluderea lui din viața socială, caracterul epocii contemporane, schimbarea hotărîită și ireversibilă a raportului de forțe pe plan internațional în favoarea socialismului, sistemul socialist mondial ca factor determinant în dezvoltarea social-politică și economică a lumii, mișcarea comunistă ca cea mai influentă forță politică a contemporaneității ș.a.

Tezele și concluziile teoretice și științifice la care a ajuns P.C.U.S. în aceste probleme capitale ale contemporaneității reprezintă un bun de preț, un izvor nesecat de forțe pentru mișcarea comunistă și muncitorească internațională. „Tezele Congreselor al XX-lea și al XXI-lea al P.C.U.S., arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Cuvîntarea de salut rostită la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. au fost o călăuză a partidelor comuniste și muncitorești în elaborarea documentelor programatice ale mișcării comuniste și muncitorești — declarațiile Consfătuirilor de la Moscova din 1957 și 1960”. Este regretabil în această lumină că, în discordanță cu linia generală, pătrunsă de spirit internaționalist, a partidelor comuniste și muncitorești, conducătorii Partidului Muncii din Albania au adoptat o linie periculoasă pentru întărirea continuă a lagărului socialist și a mișcării comuniste. Partidurile comuniste și muncitorești au condamnat în unanimitate această poziție.

Ampla și vasta muncă teoretică

(Continuare în pag. 3)

Dezbateri rodnice

Clopoțelul a sunat. A luat sfârșit încă o zi de muncă rodnică a cadrelor didactice de la școala specială nr. 1 din Capitală. Profesorii și educatorii se îndreaptă grăbiți spre cancelarie. Aici, după aspectul sărbătoresc, după lozincă din spatele mesei prezidiului, își dai seama că va avea loc un eveniment important: adunarea generală a membrilor de sindicat pentru darea de seamă și alegeri.

„Să alegem pe cei mai buni tovarăși în conducerea grupei sindicale” — stătea scris pe lozincă. Și într-adevăr, membrii grupei sindicale au ales în fruntea grupei cadre didactice cu experiență în munca sindicală, oameni care se bucură de stima și încrederea colectivului. Acest lucru s-a făcut însă după ce s-a prezentat darea de seamă, după ce s-a analizat amănunțit munca depusă de grupa sindicală și de cadrele ei de conducere.

Din darea de seamă prezentată în fața adunării generale au reieșit o seamă de fapte care vorbesc despre realizările colectivului. Pentru sprijinirea procesului instructiv-educativ, activul grupei sindicale s-a preocupat de organizarea interesanțelor, a schimbului de experiență și de sprijinirea cadrelor didactice de la clasele cu rezultate mai slabe în muncă. Referate ca: „Dezvoltarea deprinderilor de scriere” sau „Unele probleme de lingvistică”, cursurile de ortofonie și alte acțiuni au constituit un ajutor prețios pentru cadrele didactice în activitatea lor profesională. Grupa sindicală i-a ajutat pe profesori să organizeze discuții cu elevii, plimbări în oraș etc. Au fost relatate, de asemenea, o seamă de realizări obținute în munca de asigurări sociale și cultural-educativă. Dar, așa cum au apreciat participanții la discuții, darea de

seamă n-a analizat cu suficient spirit critic și autocritic lipsurile ce s-au manifestat.

Multe lucruri interesante au cuprins în cuvântul lor cei care au luat parte la discuții. Deși majoritatea vorbitorilor au arătat realizările obținute în munca grupei sindicale, ei au subliniat că se putea face mult mai mult, mai ales în domeniul propagandei profesionale.

„Grupa noastră sindicală — a spus tovarășa Sofia Ivanov — a obținut o serie de succese în ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Sprijinul grupei s-a făcut simțit în îmbogățirea experienței noastre pedagogice prin descoperirea și popularizarea metodelor bune în munca didactică, în activitatea educativă. De noi toți depind succesele viitoare. Iată de ce, pentru îmbunătățirea activității sindicale, trebuie să scoatem la iveală și deficiențele ce au existat, să ne gândim la folosirea celor mai bune metode de muncă. E drept, noi am participat la consfătuirea de producție. Dar ele nu s-au ținut cu regularitate, n-au avut totdeauna teme precise. Acestei probleme va trebui să i se dea în viitor mai multă atenție. Consider că grupa sindicală va trebui să se preocupe mai mult de unele probleme importante, cum sînt stabilirea judicioasă a orarului și organizarea orelor de dirigiență”.

„Dării de seamă i-a lipsit spiritul critic și autocritic” — a spus profesoara Aurora Pastia. Despre calitatea lecțiilor, despre punctualitate s-a vorbit în general. Nu s-a arătat cauza unor deficiențe care mai persistă încă. După părerea mea, activiștii grupei sindicale nu s-au ocupat suficient de popularizarea metodelor bune de muncă ale cadrelor didactice și, mai ales, n-au luat atitudine hotărâtă față de lipsuri”.

Profesorul Constantin Popovici s-a ocupat pe larg în cuvântul său de organizarea consfătuirilor de producție. El a arătat că această formă de participare directă a maselor la organizarea și conducerea muncii este foarte rodnică și în învățămînt și că, de aceea, trebuie organizate mai multe consfătuiri de producție pe teme specifice școlii. Au fost enumerate câteva asemenea teme, ca de pildă „Conversația vizuală”, „Schimbarea vocii la copii” și altele.

În cuvântul lor, participanții la discuții au subliniat activitatea pozitivă ce s-a desfășurat în grupa sindicală pe plan cultural-educativ. Au fost organizate recenzii, vizionări de spectacole, s-a asigurat bibliografia necesară celor care studiază în învățămîntul ideologic. Vorbitorii n-au trecut însă cu vederea nici lipsurile ce s-au manifestat în ce privește conținutul articolelor publicate la gazeta de perete, slaba preocupare pentru organizarea unor manifestări culturale atractive și interesante.

În grupa sindicală, în munca de zi cu zi, oamenii învață ce înseamnă sindicatul ca școală de educare, ca școală de gospodărire. De aici spiritul lor de răspundere, exigența de care dau dovadă ori de câte ori își fac bilanțul muncii, ori de câte ori își aleg activiștii în grupa sindicală.

Grupa sindicală a ales în fruntea ei oameni de nădejde. Spiritul combativ, recomandările prețioase ce s-au făcut au asigurat adunării generale un nivel ridicat. Traducînd în viață hotărârile adoptate de adunarea generală, grupa sindicală va obține noi succese pe linia îmbunătățirii muncii instructiv-educative, pe linia unor noi realizări în toate domeniile muncii sindicale.

P. Mărgineanu

Elevii Școlii medii nr. 38 din Capitală învață să execute interesante lucrări complexe în timpul practicii în producție la Intreprinderea „Electroaparataji”.

Poșta redacției

Tov. Haralambie Romanescu, Buda, raionul Rm. Vilcea

Materialul dvs., deși își propune să vorbească despre munca celor care predau simultan la mai multe clase, nu amintește nimic despre caracterul specific al acestei activități. Reținem în schimb ca justă critica dvs. la adresa învățătorului care, după ce a corectat greșelile de ortografie ale elevilor din clasa a IV-a, le-a cerut să scrie din nou formele greșite și în dreptul lor formele corecte. Este adevărat că nu trebuie să cerem elevilor să mai scrie încă o dată în mod greșit un cuvînt, o propoziție, o frază, întrucît în felul acesta ei pot reține forma incorectă.

Tov. Laurențiu Tufă,

Spria de sus, raionul Bacău,

Și pe dvs. vă preocupă problema corectării greșelilor ortografice. Considerăm experiența dvs. interesantă și facem loc aici unei scurte relații asupra ei:

„Am constatat că pentru corectarea greșelilor în clasele a III-a și a IV-a trebuie să folosesc alte metode decît în clasele mici. În clasele I-a și a II-a cuvîntul „mergeam” scris incorect „merglam” l-am corectat tînd litera greșită și scriind deasupra litera corectă. Acest procedeu nu a dat rezultate satisfăcătoare și atunci am scris litera corectă cu creionul roșu chiar peste lite-

ra greșită, sau am tăiat tot cuvîntul și l-am scris din nou, corect, la marginea caletului.

La clasele a III-a și a IV-a am procedat altfel. Aici, întrucît elevii cunosc de cele mai multe ori forma corectă a cuvîntelor pe care le-au scris greșit din neatenție, am efectuat corectura astfel încît să-i determin să găndească singuri, să-și dea seama singuri în ce constă greșala lor. Așa, de exemplu, subliniez cuvîntul greșit, iar la marginea paginii notez alt: „a merge”. Sau, cînd un elev din clasa a IV-a a scris într-o propoziție „razile” în loc de „razele”, am subliniat cuvîntul greșit, iar la marginea caletului am pus următoarea întrebare: „Care este pluralul nearticulat al acestui cuvînt?”.

Tov. Iuliana Cupcea, Cluj

Experimental inițiat de dvs. pentru a descoperi cum influențează asupra rezultatelor la învățatură ale elevilor locul în care sînt plasate în orar orele de educație fizică ni se pare interesant. Am reținut concluzia că locul în care este plasată educația fizică în orar are efecte deosebite la diferitele clase în funcție de individualitatea acestora. Din păcate, nu duceți acest studiu mai departe și nu arătați cum ar putea fi valorificate în practică rezultatele obținute de dvs.

De curînd a apărut în Editura politică lucrarea „Articole” (1923—1936) care cuprinde o parte din scrierile profesorului Ilie Cristea (1892—1958), intelectual de seamă legat de poporul muncitor, cunoscut publicist militant.

Cartea, al cărei documentar studiu introductiv este semnat de Titu Georgescu, candidat în științe istorice, cuprinde 42 materiale publicate de Ilie Cristea în presă între cele două războaie mondiale. Articolele reflectă calea urmată de acest profesor — de la atitudinea de protest împotriva nedreptăților sociale la activitatea revoluționară desfășurată sub influența partidului comunist. Studiul cuprinde aspecte ale multilateralei activități publicistice, obștești și didactice a lui Ilie Cristea.

Încă din tinerețe — așa cum rețese din carte — paralel cu activitatea didactică, Ilie Cristea desfășoară o rodnică activitate publicistică la „Gazeta Transilvaniei”, „Ardeatul” etc. O etapă importantă în lupta lui o marchează activitatea pe care a desfășurat-o în redacțiile organelor legale de presă conduse de P.C.R. Ca director al revistei „Spre stînga”, apoi colaborator apropiat al lui Alex. Sahia la „Bluze albastre”, colaborator la „Cuvîntul nou”, „Cuvîntul liber” ș.a., Ilie Cristea tratează cu multă perspicacitate probleme privind politica internă și internațională, criza economică capitalistă, politica de pace a U.R.S.S., pericolul fascist pentru țară. Scrierile sale dovedesc o solidă cultură marxist-leninistă.

Nici persecuțiile, nici mutările disciplinare, nici procesele și nici închisorile și lagărele n-au reușit să cîntească încrederea profesorului Ilie Cristea în viitorul luminos și fericit al poporului nostru.

Între multiplele aspecte ale vieții politice și sociale zugrăvite în articolele cuprinse în culegerea de față un loc de seamă îl ocupă

ILIE CRISTEA: Articole

problemele învățămîntului și școlii. Deși n-a scris tratate întinse cu privire la problemele de învățămînt și educație, totuși articolele sale constituie o valoroasă moștenire pedagogică, el fiind un reprezentant de seamă al pedagogiei marxist-leniniste din țara noastră.

Critica școlii burghezo-moșierești din România ocupă un loc central în articolele lui Ilie Cristea. În „Școala fără dascăli” (1923), demascînd politica școlară reacționară a guvernului, arată că pentru cursul primar nu există nici o treime din numărul posturilor didactice necesare. În loc de învățători predau în școli preoți, cîntăreți de biserică, simpli țărani. În foarte multe locuri nici nu există școală. În același timp, Ilie Cristea ia atitudine față de teoreticienii burghezi care susțineau că școala și educația sînt în afară de politică. În articolul „Dezastrul școlii românești” (1925) referindu-se la racilele sistemului de educație, el arată că, dimpotrivă, „școala nu trăiește o viață izolată de restul societății, contaminate astăzi de microbii tuturor bolilor morale, ea poate renaște ca miine, dar numai dimpreună cu societatea” (pag. 35). Ilie Cristea subliniază în mod deosebit scopul retrograd al învățămîntului burghezo-moșieresc din România, care nu era altul decît idealul clasei dominante. „Învățămîntul nostru — spune el — prezintă particularitatea destul de stranie de a pregăti generațiile viitoare sub semnul idealurilor apuse. Clasa dominantă ține să-și vadă ideile și gusturile perpetuate dincolo de mormînt, ține să impună urmașilor, chiar din cimitir, anumite atitudini” (pag. 44). De asemenea, Ilie Cristea menționează

că marele neajuns al școlii românești din acel timp, cauza care determina frînarea dezvoltării școlii este „știința oficială”, mai bine zis caracterul de clasă al învățămîntului burghez, politica școlară oficială. În articolul „Adevărata reformă școlară”, scris în 1928, arată: „În intențiile guvernărilor, școala trebuie să asigure dănuirea stărilor de astăzi, cu actualul raport între forțele sociale. Astfel, de dragul unor instituții în declin, anumite adevăruri nu pot fi spuse, iar altele, ca să nu devină motive de activitate, trebuie să rămînă simple forme intelectuale”. (pag. 43—44).

În locul discriminărilor naționaliste, profesorul Ilie Cristea luptă pentru o educație nouă, democratică, pătrunsă de spiritul umanist. În articolul „Școala urii” (1925), demascînd naționalismul școlii burgheze el arată scopul școlii noi, capabile să înlăture ura și discriminarea națională în problemele de învățămînt. La întrebarea cine să ne dea această școală? Profesorul Ilie Cristea spune: „Naționalismul delirant care a pervertit sufletul celei de azi desigur că n-o poate face. Vom avea-o însă cînd mulțimile vor ajunge să se guverneze singure, căci ele n-au interesul să cultive spiritul războinic. Atenția lor se va îndrepta spre cucerirea și supunerea forțelor naturii, nu spre robirea omului”.

Și problemelor conținutului învățămîntului li se acordă o mare atenție în scrierile profesorului Ilie Cristea. Criticînd manualele școlare din trecut el dezvăluie conținutul naționalist și reacționar al acestora. „Cărțile de citire... sînt pline de poezii «patriotice» care glorifică adesea chiar și bestialitatea. Sămînța urii se ino-

culează astfel în creierul înțepat, iar buruiana veninoasă e adăpată de către autoritățile școlare cu grija grădinarului care zilnic își udă florile. Ajuns prin cursul superior de liceu, pe la serbările școlare, elevul nostru își umflă pieptul răcnind amenințări și grele insulte la adresa popoarelor învecinate — ceea ce în limbajul școlii se cheamă «democrație!» (pag. 29—30). În legătură cu programele școlare menționează că nici acestea nu caută să formeze cetățeni cu dragoste de muncă și simț de dreptate, ci niște fanatici naționaliști, „care la un semn venit de sus numaidecît să se transforme în fiare cu chip de om” (pag. 30).

Adeseori Ilie Cristea evidențiază eroismul în muncă al tineretului din Uniunea Sovietică, rod al educației primite în școală. În articolul „Omul transformă natura” (1934), referindu-se la o frază din discursul scriitorului Iliia Ehrenburg rostit la Congresul scriitorilor sovietici, în care se afirmă că Uniunea Sovietică provoacă uimirea lumii întregi prin succesele obținute de eroicii constructor ai socialismului, el scrie: „Pămîntul sovietic oferă însă ceva absolut nou în ființa oamenilor... Omul nou nu în câteva exemplare resirate pe întinsul nemărginit al noului stat, ci omul nou în masă, multiplicat în milioane de exemplare” (pag. 109).

Autorul subliniază ca trăsături ale omului nou crescut în Uniunea Sovietică patriotismul socialist legat de internaționalismul proletar, dragostea de muncă, disciplina liber consimțită, izvoară din conștiința datoriei, subordonarea intereselor individuale binelui colectiv, „mai bine zis... solidarizarea interesului particu-

lar cu cel general” (pag. 110) ș.a. pe care le prezintă drept exemple oamenilor muncii din țara noastră, tineretului, cadrelor didactice.

Articolele privitoare la activitatea cadrelor didactice („Să piară minciuna”, „Școală fără dascăl”, „Mișcarea corpului didactic” ș.a.) subliniază rolul important al profesorului în societate. Ilie Cristea cere profesorului totală dăruire față de muncă. „Pe profesor școală îl cere întreg” — scrie el (pag. 24). Referindu-se la necesitatea pregătirii sistematice și temeinice a profesorilor, el critică măsurile superficiale luate de guvernele de după primul război mondial pentru pregătirea cadrelor didactice. Autorul dezaprobă slugăniția și lipsa de curaj a unor profesori față de oficialitățile din învățămîntul burghez și îi cheamă pe dascăli la luptă activă pentru revindicări economice și politice. Militant de seamă, publicist neînfricat și dîrz, profesorul Ilie Cristea îndeamnă încă din anul 1923 pe învățători și profesori la acțiuni hotărîte: „De amenințările guvernărilor nu avem teamă. Iată, eu unul sînt din acei agitatori pe care oficioșii guvernului îi sperie cu închisoarea. Nu aștept să fiu denunțat, ci mă declar singur”. (pag. 26).

Fără a epuiza conținutul bogat al articolelor cuprinse în culegere, subliniem faptul că opera și activitatea profesorului Ilie Cristea constituie o contribuție valoroasă la dezvoltarea pedagogiei marxist-leniniste în țara noastră. Viața și lupta sa consecventă, călăuzite de ideile partidului comunist, constituie un exemplu viu pentru cadrele noastre didactice, iar lectura articolelor lui o cale de educare a lor în spiritul marxism-leninismului.

Emil Domocoș

Acțiuni ale elevilor și cadrelor didactice

Mai întotdeauna biblioteca școlii medii mixte „dr. Petru Groza” din Capitală este solicitată de un mare număr de elevi dornici să-și completeze cunoștințele căpătate la lecții, să pătrundă și mai profund tainele științei, să călătorească pe aripile fantaziei alături de personajele îndrăgite din literatură. Dar în ultimele săptămîni această bibliotecă a fost pur și simplu asaltată de elevii și elevele din clasele a IX-a și a X-a, care voiau să se pregătească cit mai bine în vederea concursului organizat în cadrul manifestărilor din Luna prieteniei romîno-sovietice, concurs ce are ca temă „Literatura și tehnica sovietică”.

Profesorii Ion Pelivan, I. Sablici și N. Ilin, care se ocupă de organizarea acestei interesante și atractive acțiuni, au conceput concursul sub forma unei călătorii de-a lungul anilor. Participanții la concurs vor străbate drumul de la cercetările și geniilele previziuni ale lui Tolkovski la zborurile cosmice ale lui Gagarin și Titov. Concurenții vor fi invitați de asemenea într-un interesant raid în literatura sovietică, raid în care se vor întâlni cu Gorki și Maikovski, cu Nikolai Ostrovski și Alexandr Fadeev, cu Mihail Solohov și Maxim Rilski.

Colectivul de cadre didactice care se ocupă de organizarea concursului a muncit cu multă perseverență și pasiune pentru ca el să se desfășoare cu succes. A fost stabilită din vreme tematica și bibliografia concursului, s-au făcut diferite imprimări

pe bandă de magnetofon din poeziile și piesele sovietice și s-a pus la dispoziția elevilor un bogat material documentar.

Această interesantă acțiune va încheia șirul numeroaselor manifestări organizate de cadrele didactice ale școlii medii „dr. Petru Groza” în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Astfel, după reușitul montaj literar în limba rusă, la care a lucrat cu o deosebită însuflețire profesora Ada Osipova și care a fost prezentat în cadrul inaugurării festive a Lunii prieteniei romîno-sovietice, au urmat multe acțiuni. Prezentarea în cadrul școlii a filmului „Cerul Balticii”, confecționarea unor reușite fotomontaje cu tema „Tehnică nouă în industria sovietică”, audierea conferinței despre realizările U.R.S.S. în domeniul cuceririi Cosmosului ca și vizionarea în colectiv de către elevi a filmului „Cer senin” au constituit un minunat prilej pentru cadrele didactice și pentru elevii școlii de a-și mărturisii sentimentele de dragoste și înaltă prețuire pentru Uniunea Sovietică. În cadrul orelor de dirigenție și al ședințelor cercurilor de elevi s-au prezentat pe larg variatele aspecte ale legăturilor de prietenie dintre poporul român și popoarele primului stat socialist din lume.

Manifestările organizate în școală au contribuit la cunoașterea diferitelor aspecte ale vieții noi care pulsează în patria făuritorilor comunismului.

7 Noiembrie

(Urmare din pag. 1)

cesul de transformare socialistă a agriculturii a cuprins aproape întreaga țărănie. Rezultatele cooperativizării agriculturii se oglindesc în sporirea continuă a producției agricole, vegetale și animale, în satisfacerea în măsură tot mai mare a cerințelor crescînde de aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agroalimentare și a industriei cu materii prime.

Succesele mari obținute de poporul nostru în dezvoltarea continuă a economiei naționale au permis ridicarea continuă a bunăstării oamenilor muncii, sporirea veniturilor lor, alocarea unor mijloace tot mai însemnate pentru cheltuielile social-culturale.

O caracteristică esențială a transformărilor ce s-au petrecut în perioada revoluției socialiste o constituie marea avînt al științei și culturii, lărga dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, răspîndirea amplă a cunoștințelor științifice, a culturii și artei în rândurile maselor populare. Școli de toate felurile, instituții de artă și cultură stau la îndemîna oamenilor muncii din patria noastră pentru a-și pregăti la nivelul de cultură cerut de înaintarea în socialism. Anul școlar 1961/1962 constituie un moment important în istoria școlii noastre — momentul încheierii procesului de generalizare a învățămîntului de șapte ani. Aceasta înseamnă că sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. privind înfăptuirea învățămîntului de șapte ani general și obligatoriu a fost îndeplinită cu un an mai devreme. Totodată, începînd din acest an școlar se înfăptuiește trecerea la școala generală obligatorie și gratuită de opt ani.

Dezvoltarea continuă a învățămîntului mediu de cultură generală care, potrivit sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului, va avea o durată de 12 ani, cuprinderea în acest an în școlile profesionale a peste 115.000 tineri și cuprinderea a peste 100.000 de muncitori elevi la cursurile serale, precum și dublarea, în perspectiva planului șesenal a numărului de studenți care vor intra în învățămîntul superior tehnic sînt fapte care grăiesc de la sine despre importanța acordată învățămîntului de către partidul și statul nostru.

Pentru dezvoltarea învățămîntului în anii noștri sînt elocvente nu numai cifrele care arată lărgirea rețelei de școli, sporirea numărului de posturi în învățămînt, creșterea numărului de elevi etc., dar și schimbările care au avut loc în conținutul instrucției și educației. Un învățămînt profund științific, legat de viață și de cerințele ei, o educație urmînd să formeze cele mai nobile trăsături de caracter, să crească cetățeni devotați patriei și cauzei construcției socialiste — acestea sînt principalele obiective pe care le urmărește cu consecvență — prin conținutul său — întreaga muncă ce se desfășoară pe tărîmul învățămîntului în patria noastră.

Creație măreață a maselor populare conduse de Partidul Comunist, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a zguduit puternic sistemul colonial al imperialismului, trezind la viață și luptă milioane de oameni pe care imperialismul i-a ținut veacuri de-a rîndul departe de civilizație, în lanțurile robiei. Rezultat direct al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, apariția și consolidarea socialismului a marcat începutul erei eliberării popoarelor de aspirarea națională. Numai în condițiile transformării socialismului într-o forță puternică s-a putut produce un asemenea eveniment istoric ca eliberarea a peste un miliard și jumătate de oameni de sub jugul colonial. După cum s-a subliniat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., revoluțiile de eliberare națională au dat o lovitură zdrobitoare Bastiliei colonialismului.

Ideile pline de umanism ale comunismului, ideile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care dau răspuns celor mai profunde probleme ale dezvoltării societății, străbat întreaga lume. Nici o putere reacționară, nici o măsură „forte” a burgheziei imperialiste nu le poate stăvilii ascensiunea, puterea de influență și atracție. Adevărul, exprimat de singura ideologie interesată în progresul social al omenirii — marxism-leninismul — își croiește drum în conștiința a noi și noi milioane de oameni. Creșterea influenței socialismului, a ideilor Marelui Octombrie, este o legitate a epocii contemporane.

(Urmare din pag. 1)

și practică a P.C.U.S. este întrucipală în modul cel mai deplin în noul său Program, dezbătut și aprobat de Congresul al XXII-lea, program care marchează o nouă etapă în dezvoltarea teoriei revoluționare marxist-leniniste și pune puternic în evidență marea adevăr istoric că din nou, ca de atîtea ori în glorioasa lui istorie, P.C.U.S. mergînd pe căi încă neabătute, croiește prin gîndire și faptă drumuri noi, pe care vor merge toate popoarele. Programul constituie fundamentarea filozofică, economică și politică a construirii societății comuniste, dă un răspuns științific și clar problemelor teoretice și practice fundamentale ale luptei pentru comunism, celor mai importante chestiuni ale dezvoltării sociale actuale. În elaborarea lui, P.C.U.S. s-a călăuzit de tezele generale ale lui Marx și Engels despre trecerea la comunism, dezvoltate și îmbogățite ulterior de V. I. Lenin. Toate aceste teze și-au găsit deplina exprimare în noul Program al P.C.U.S., care duce mai departe învățătura marxist-leninistă în domenii importante ale economiei, ideologiei și politicii.

Documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. și în primul rînd Programul sînt pătrunse de spiritul și indicațiile leniniste privind elaborarea planurilor călăuzitoare în activitatea practică a partidului și poporului. V. I. Lenin, lucrînd asupra celui de al doilea Program al partidului, spunea că trebuie să existe un asemenea program care să fie elaborat nu atît pe baza celor citite în cărți, cît pe baza experienței și faptelor acumulate de practica social-istorică, că faptele reale generalizate trebuie să demonstreze posibilitatea, necesitatea și inevitabilitatea victoriei idealurilor comuniste.

Programul P.C.U.S. adoptat de Congresul al XXII-lea a fost elaborat pe puternicul fundament al faptelor, al experienței, al practicii. Congresul a generalizat toate valorile acumulate de mersul logic al construcției socialismului, a stabilit măsurile și căile concrete care să asigure pe deplin dezvoltarea multilaterală a principiilor comunismului în toate domeniile de activitate ale societății. Trăsătura caracteristică și forța irezistibilă a planurilor Partidului Comunist și a întregii sale politici rezidă în faptul că ele sînt fundamentate multilateral și profund științific, că reflectă cerințele vitale ale dezvoltării sociale. În aprecierea situației istorice Partidul Comunist se folosește cu măiestrie de metoda analizei marxist-leniniste și stabilește scopul și mijloacele pentru realizarea lui pe baza luării în considerare a tuturor factorilor economici, politici și ideologici. Aceasta se degajă din întregul Program, precum și din celelalte documente ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S.

Programul P.C.U.S. reprezintă un nou și minunat capitol în dezvoltarea creatoare a științei marxist-leniniste, a teoriei și practicii comunismului științific. Acest Manifest Comunist al epocii noastre constituie o lovitură puternică dată anticomunismului, ideologiei burgheze, revizioniste și reformiste, precum și un puternic antidot al dogmatismului.

Recentul Congres al P.C.U.S., analizînd perioada care s-a scurs de la Congresul al XX-lea, a înfățișat marile schimbări petrecute în lume în favoarea socialismului, profundele transformări prin care trece societatea umană, o dată cu crearea, dezvoltarea și întărirea necontenită a sistemului socialist mondial și creșterea mișcării comuniste și de eliberare națională. Viața, dezvoltarea istorică au confirmat pe deplin justetea liniei generale a concluziilor teoretice și a măsurilor practice elaborate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. După cum s-a subliniat la recentul Congres, astăzi devine tot mai clar chiar și pentru dușmanii comunis-

mului că cel mai important rezultat al dezvoltării ascendente a societății în epoca noastră îl constituie formarea și statornicirea definitivă a sistemului socialist mondial. Marile și remarcabile succese obținute de Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste în ultimii cinci ani în toate domeniile de activitate au făcut ca sistemul socialist mondial să intre într-o nouă etapă de dezvoltare, caracterizată prin trecerea U.R.S.S. la construcția desfășurată a comunismului, prin victoria relațiilor socialiste în celelalte țări, dintre care unele — între ele și țara noastră — au intrat în perioada desăvîșirii construcției socialiste. Se poate afirma cu deplină temei că victoria socialismului este asigurată pe scara întregii comunități a lagărului socialist.

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a arătat că dezvoltarea sistemului socialist și destrămarea rușinosului sistem colonial reprezintă factorii hotărîtori ai adîncirii crizei generale a capitalismului, intrată într-o nouă etapă. Criza capitalismului este un fenomen larg și atotcuprinzător, care se extinde asupra tuturor laturilor societății burgheze contemporane. Capitalismul este prins în celele unor contradicții de nerecoltat, care-l macină de la rădăcină, grăbindu-i pieirea. Aceasta demonstrează o dată mai mult că mersul istoriei este ireversibil și că singura cale reală de asigurare a progresului umanității o constituie instaurarea comunismului pe întreg globul pămîntesc. Atît în țările imperialiste, cît și în țările mai inapoiate din punct de vedere economic, politic și social, prin însăși logica dezvoltării sociale și potrivit cu interesele lor vitale popoarele vor pași mai devreme sau mai tîrziu pe făgașul dezvoltării comuniste, sfărîmînd cătușele orînduirii capitaliste. Dezvăluind esența și conținutul proceselor sociale fundamentale ale dezvoltării contemporane, sintetizînd trăsăturile principale ale epocii noastre, N. S. Hrușciov sublinia în Raportul ca privire la Programul P.C.U.S.: „Dacă însumăm principalele rezultate ale dezvoltării lumii, putem spune: istoria evoluează așa cum au prezis Marx și Lenin. Forțele socialismului, toate forțele progresului mondial cresc, popoarele se rup cu tot mai multă hotărîre de imperialism. Pieirea imperialismului și victoria socialismului pe plan mondial sînt inevitabile”.

Făcînd o profundă analiză științifică a relațiilor internaționale contemporane, Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a adus o uriașă contribuție la întărirea păcii în lume. Congresul a subliniat din nou cu deosebită forță că principiile coexistenței pașnice rîmîn neabătut orientarea fundamentală a politicii externe a U.R.S.S. Teza de uriașă însemnată pentru viitorul omenirii că războaiele mondiale pot fi preîntîmpinate își demonstrează valabilitatea Lupta Uniunii Sovietice, a celorlalte țări socialiste și a întregii omeniri iubitoare de pace a dojeat toate planurile și a destrămat toate acțiunile întreprinse în ultimul timp de imperialiști pentru dezlănțuirea unui nou măcel mondial. Documentele prezentate la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. reafirmă cu putere necesitatea luptei perseverente pentru rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor fundamentale ale relațiilor internaționale actuale: dezarmarea generală și totală, lichidarea rămășițelor celui de al doilea război mondial prin încheierea Tratatului de pace cu Germania și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber și demilitarizat, desființarea deplină a colonialismului, reorganizarea activității O.N.U. potrivit cu noua situație politică creată în lume.

Congresul a făcut bilanțul dezvoltării interne a Uniunii Sovietice în perioada de după Congresul al XX-lea. În această perioadă Comitetul Central al partidului și guvernul sovietic au adoptat o serie de măsuri de imensă însemnată pentru dezvoltarea pe mai departe și în ritm rapid a U.R.S.S. pe

calea comunismului. Traducerea în viață a măsurilor partidului și guvernului a fost posibilă în măsură hotărîtoare datorită energiei și hotărîrii cu care partidul a demascat și zdrobit ideologic grupul antipartinic și fracționist al lui Molotov, Malenkov, Kaganovici, care a adus mari prejudicii partidului și statului sovietic. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-a prezentat la Congresul al XXII-lea mai unit și mai puternic decît oricînd.

În rîstimpul care a trecut de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. poporul sovietic a obținut succese istorice în domeniul construcției desfășurate a comunismului. Toate ramurile economiei naționale se dezvoltă în ritm accelerat. Știința și tehnica sovietică au atins noi culmi, deschizînd drumul omului în Cosmos. Uniunea Sovietică a înaintat mult pe calea rezolvării cu succes a sarcinii economice fundamentale — de a ajunge și întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe locuitor. În prezent U.R.S.S. realizează aproape o cincime din întreaga producție industrială a lumii.

Dezvoltarea industriei, agriculturii, învățămîntului etc., accelerarea ritmului construcției de locuințe a avut ca rezultat continua îmbunătățire a vieții materiale și culturale a oamenilor sovietici. Nu peste mult timp în Uniunea Sovietică va exista cel mai înalt nivel de trai din lume. Întregul popor se va bucura din plin de binefacerile comunismului, cea mai dreaptă și umană orînduire de pe pămînt.

Documentele adoptate la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. înscriu sarcini a căror înfăptuire va da Uniunii Sovietice posibilitatea să se situeze pe primul loc în lume în ce privește volumul producției materiale și producția calculată pe locuitor. În 1980 valoarea producției globale industriale a U.R.S.S. va depăși de 6,2 — 6,4 ori nivelul anului 1960. Peste douăzeci de ani, în U.R.S.S. se vor obține de aproape două ori mai multe produse industriale decît se obțin în prezent în întreaga lume nesocialistă.

Educarea maselor în spiritul înaltelor virtuți comuniste va face ca munca să devină o necesitate vitală a omului, o sursă de însuflețire, creație și bucurie. Ca rezultat al construirii bazei tehnice materiale a comunismului se va dezvolta puternic producția de bunuri de consum, ceea ce va duce la ridicarea necontenită a nivelului de trai. Ca urmare a înfăptuirii programului P.C.U.S. întreaga populație a U.R.S.S. va fi asigurată cu locuințe, se va bucura de ziua de muncă cu durata cea mai scurtă din lume, învățămîntul va lua o extindere fără precedent.

Construirea în linie mari a comunismului în următorii 20 de ani va aduce transformări profunde nu numai în domeniul economiei și culturii, ci și în domeniul social și politic. Vor fi treptat lichidate rămășițele deosebirilor dintre clasele sociale, deosebirile esențiale dintre oraș și sat, dintre munca fizică și intelectuală, se va consolida și mai mult comunitatea economică și ideologică a națiunilor din U.R.S.S. Toți cetățenii vor participa la conducerea treburilor obștești, pe baza dezvoltării depline a democrației spre autoadministrare obștească comunistă.

„Partidul — a spus N. S. Hrușciov — proclamă solemn: actuala generație a oamenilor sovietici va trăi în comunism!” Această realitate, ca și marile idei, principii și sarcini cuprinse în documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. cuprind masele, devin o puternică forță materială, care va duce în mod sigur la victoria idealurilor comunismului.

În patria noastră însuflețitele mișturi la care au participat mii de muncitori, oameni de știință, cadre didactice și alte categorii de intelectuali au demonstrat larg caldă adăziune a maselor muncitoare din R.P. Romîna la înfăptuirea ideii și principii proclamate de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., Congresul constructorilor comunismului.

Ajutor metodic cadrelor tinere

Epretundeni același. Cu câteva luni în urmă mai putea fi văzut luându-și sirgincios notițe în liniștea unui amfiteatru și așteptând cu nerăbdare clipa cînd pe carnetul dreptunghiular de student va fi înscrisă nota ultimului examen. Acum poate fi văzut în clasă, în cancelarie, pe săliile școlilor, cu un catalog sub braț: e profesor.

Se află la primii pași în această nouă muncă și este încă timid, încă nesigur. La Institutul pedagogic sau la facultate a învățat multe, a asistat la numeroase lecții, a ținut el însuși lecții, a participat la activitățile din școli în cadrul practicii pedagogice. Dar abia acum va da adevărata măsură a pregătirii lui, abia acum rezultatele unei clase vor depinde în primul rînd de el, de competența cu care va ști să muncească. Și această nouă răspundere este un motiv de nenumărate griji, un prilej de emoții nemăsurate și de probleme pe care, uneori, colegii „vechi” în meserie nici nu le observă.

Institutele pedagogice și facultățile au trimis în școli mii de tineri temeinic pregătiți. Dar pentru ca pregătirea lor să-și arate cu adevărat roadele în munca desfășurată de ei la catedră este necesar ca acum, la început, să se acorde îndrumări acestor tineri o grijă și o atenție deosebită.

În multe regiuni și raioane grija față de tinerii cadre s-a manifestat încă de la început. Din primele zile ale sosirii acestora în școală ei au simțit atenția tovarășească, plină de căldură a celor cu care aveau să lucreze.

La secțiile de învățămînt și cultură ale regiunii Iași și regiunii Cluj au avut loc adunări festive cu tinerii învățători și profesori. S-au rostit câteva cuvinte frumoase, în care s-a răspuns proaspeților absolvenți la problemele care îi frământau în pragul noii lor munci.

Inspectorii de la secția de învățămînt și cultură din raionul Zalău au luat, încă înainte de sosirea tinerilor absolvenți, măsuri concrete pentru a le asigura condiții cât mai bune de cazare. Cu ajutorul conducătorilor de școli și al organizațiilor sindicale au fost alese și stabilite locurile unde urmau să fie găzduite și să lucreze noile cadre didactice. La fel au procedat și inspectorii de la secțiile de învățămînt și cultură din raioanele Rupea, Roșiori de Vede, Brașov etc.

Bineînțeles însă și sprijinul pe care trebuie să-l dăm tinerelor cadre nu se poate rezuma la grija

pentru felul cum sînt primite, pentru locul unde vor dormi și vor mîncă. O latură foarte importantă a sprijinului nostru trebuie să constea în îndrumarea lor științifică și metodică. Fiecare din noi ne amintim câte frământări, câte probleme ne-au asaltat atunci cînd ne-am ținut primele lecții, cît de dificile ne-au fost primele luni de muncă la catedră, cînd doream ca totul să iasă bine dar se iveau o sumă întreagă de întrebări cărora nu știam singuri să le dăm cel mai bun răspuns. Să nu uităm că și proaspeții noștri colegi își pun probleme asemănătoare și să-i ajutăm. Cît de mîndru poate fi astăzi bătrînul profesor Isac Mocanu de felul cum muncesc tinerii profesori de fizică Viorica Drăgușanu și Ion Opran de la Școala medie nr. 2 din București! Numai cu cîțiva ani în urmă ei se plîngeau că nu le-a reușit o experiență sau că nu știu cum să-i facă pe elevi să înțeleagă un anumit fenomen. Atunci ei au avut un valoros ajutor în sfaturile profesorului Mocanu, în observațiile pe care acesta le făcea asupra lecțiilor lor, în îndrumările lui. Încet, încet au învățat de la el cum să înlăture greutățile cum să rezolve numeroasele probleme ale activității școlare. Astăzi sînt ei înșiși profesori pricepuți, cadre de nădejde ale școlii. Succesele lor de astăzi se datoresc în mare parte griji și atenției cu care i-au îndrumat cîndva colegii lor mai vîrstnici, cu mai multă experiență.

Să ne amintim că am găsit „cheia” unor probleme pedagogice după o îndelungată experiență, după multe încercări și, de ce n-am spune-o, după destule ezitări. Experiența noastră este un bun cîștigat. Să-l împărțim și celor ce acum fac primii pași în munca pedagogică. Vom avea astfel în scurt timp satisfacția de a ne bucura de realizările lor ca de propriile noastre succese.

La școala medie din Urziceni a sosit anul acesta o nouă profesora de matematică. Este o tinăra conștiințioasă, își întocmește cu regularitate planurile de lecții „pe curat”, intră punctual în clasă cînd sună clopoțelul și iese cînd acesta anunță recreația. În cele zece minute din pauză mai privește o dată peste planurile de lecții, mai schimbă o vorbă cu noii ei colegi. Încă din primele zile s-au și ivit câteva probleme. „Oare schema pe care am făcut-o astăzi la tablă este bună?”, „Dar materialul didactic ales pentru această lecție o fi fost cel mai potrivit?” Ar vrea să întrebe pe cineva. Dar nu îndrăznește. „Or să spună: vai de mine, nici măcar atîta nu știi?”. Cît de bine venit

este, într-o astfel de împrejurare, sfatul colegului mai vîrstnic care îi arată prietenos, din proprie inițiativă: „Uite, așa e bine. Așa nu e bine. Procedază așa și așa. Am încercat și eu. Dă rezultate mai bune”.

O dată cu primele săptămîni de cursuri directorii au început asistentele la lecții. Unii dintre ei ezită însă să intre în clasele unde se află un învățător tînăr, un profesor nou. Trec prin fața ușii, gîndind: „E încă proaspăt. Să-l las să se obișnuiască”. E o socoteală greșită. Ce-i drept, tînărul învățător sau profesor o să fie pușin emoționat văzîndu-l pe director în clasa lui, dar o să se bucure. O să poată afla dacă muncește bine, o să-și poată cunoaște mai ușor greseliile, o să fie îndrumat. Prezența inspectorului în școală capătă pentru un tînăr învățător sau profesor semnificația unui eveniment. Aceasta datorită faptului că el își dă seama că are încă multe de învățat pe linia muncii practice la clasă. Inspectorul nu poate pleca din școală pînă ce nu s-a interesat îndeaproape de cel mai nou cadru didactic, pînă ce nu a vorbit cu el și nu l-a ajutat.

La ședințele cercurilor pedagogice și ale comisiilor metodice îi vezi uneori pe tinerii învățători sau profesori stingheri, tăcuți, parcă absenți. Așa se întîmplă acolo unde problemele muncii lor nu sînt luate în seamă, unde nu sînt antrenati la dezbateri, unde nimeni nu se preocupă de activitatea lor. De îndată ce se pun însă în discuție aspecte concrete ale muncii pe care au început s-o desfășoare și sînt chemați să-și spună cuvîntul devin activi, participanți la discuții, se arată dornici să afle cît mai mult, să învețe din experiența colegilor.

Iată de ce avem datoria să studiem problemele pe care le pune în fața învățătorilor și profesorilor munca de predare și să alcătuim în așa fel referatele pe care le prezentăm la cercurile pedagogice sau la comisiile metodice încît ele să-i ajute pe tinerii învățători și profesori să înfrîngă dificultățile inerente începutului.

A ne apropia în mod colegial de fiecare dintre noii învățători și profesori, a-i sprijini cu dragoste, a-i sfătui, a-i îndruma înseamnă a ne manifesta atașamentul față de munca din școală, înseamnă a lupta pentru rezultate cît mai bune în instruirea și educarea copiilor patriei.

Oct. Buzescu

Formarea deprinderilor de calcul matematic constituie una din principalele preocupări ale profesorilor din școlile de cultură generală.

STIRII

Obiectivele planului de muncă al comisiei metodice a învățătorilor de la Școala de 7 ani din comuna Sanț, raionul Năsăud, se referă la unele dintre cele mai importante probleme pe care le ridică activitatea pedagogică a învățătorilor de la această școală. Astfel, membrii comisiei metodice și-au propus să discute în cadrul ședințelor de lucru probleme cum ar fi specificul legării învățămîntului de viață la clasele I-IV, formarea deprinderilor de citire, scriere și exprimare corectă a elevilor, îmbogățirea vocabularului acestora și ridicarea nivelului lor la învățătură.

Dar activitatea comisiei metodice nu se rezumă numai la discutarea și rezolvarea acestor probleme. Munca de zi cu zi din școală pune mereu noi și noi probleme concrete în fața învățătorilor. Și cel mai bun răspuns la aceste probleme se poate obține pe baza dezbaterilor colective. Ținînd seama de acest fapt, comisia metodică a planificat și o serie de lecții deschise pentru fiecare disciplină în parte.

În legătură cu felul cum și-a organizat activitatea comisia metodică a învățătorilor de la Școala de 7 ani din comuna Sanț trebuie să relevăm un fapt deosebit — acela că la activitatea acestei comisii nu participă numai învățătorii, ci și profesorii care predau la clasa a V-a. Cunoșcînd cu acest prilej specificul muncii în clasele I-IV pro-

fesorii vor ști să-și orienteze mai bine munca, asigurînd continuitatea procesului instructiv-educativ cu elevii care trec din clasa a IV-a în clasa a V-a.

La Școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni consiliul pedagogic are un rol de seamă în îndrumarea muncii instructiv-educative. Cadrele didactice din școală, conducerea acesteia au lădat din consiliul pedagogic un organ puternic, care contribuie din plin la rezolvarea problemelor muncii, la îmbunătățirea activității didactice.

În anul școlar trecut învățătorii și profesorii au pus în dezbatere consiliului pedagogic problema claselor cu situații mai slabe la învățătură. Analiza efectuată într-una din ședințele consiliului i-a ajutat pe pedagogi să descopere cauzele care făceau ca unii elevi să rămînă în urmă la învățătură și să ia măsuri pentru ridicarea tuturor claselor la nivelul celor fruntașe.

Și în acest an școlar pedagogii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni și-au propus să discute în consiliul pedagogic cele mai însemnate probleme ale muncii lor. În prima ședință a consiliului ei au dezbătut multiple aspecte ale planului de muncă pentru acest an școlar. De asemenea, în cadrul consiliului pedagogic s-au făcut multe propuneri concrete privind realizarea frecvenței regulate, legarea învățămîntului de practică, asigurarea conținutului științific al lecțiilor, formarea disciplinei liber consimțite, întărirea colaborării dintre școală și familie etc.

SĂ APLICĂM CU PRICEPERE

După cum se știe, noul plan de învățămînt al școlii de 8 ani prevede întărirea studiului geografiei și repartizarea mai justă a predării cunoștințelor din cadrul acestui obiect pe parcursul claselor III-VIII.

Numărul de ore pentru predarea geografiei la clasa a III-a s-a dublat față de anii trecuți. Aceasta dă cadrelor didactice posibilitatea să insiste mai mult asupra fenomenelor geografice din mediul înconjurător, asupra frumuseților și bogățiilor din comuna, orașul, raionul și regiunea respectivă, asupra marilor realizări împlinite de regimul nostru, asupra muncii oamenilor pentru transformarea raionului și regiunii respective, asupra vieții noi care pulsează la tot pasul. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, care constituie obiective principale în predarea geografiei la clasa a III-a, programa îndrumăză cadrele didactice să folosească pe scară largă excursiile pentru cunoașterea directă a mediului geografic, materiale ilustrative variate, lecturi care prezintă imaginea vie a naturii patriei și mărețele împliniri ale poporului nostru muncitor, obținute sub conducerea partidului.

De la cunoașterea raionului și a regiunii elevii vor trece astfel treptat și firesc la cunoașterea patriei, care formează conținutul studiului geografiei în clasa a IV-a.

Respectîndu-se principiul predării de la apropiat la îndepărtat, lărgindu-se treptat sfera de cunoștințe a elevilor — de la cunoașterea raionului și regiunii la cunoașterea

patriei și de la cunoașterea patriei la cunoașterea continentului — în clasa a V-a se trece la studierea Europei, spre deosebire de anii trecuți, cînd studiul continentelor începea cu Africa. În felul acesta se respectă principiul continuității.

Totodată, programa prevede predarea noțiunilor de geografie fizică nu într-un capitol separat, ci conform principiului studierii fenomenelor geografice în cadrul studiului geografiei regionale. Experiența cadrelor didactice a arătat, de altfel, că pentru o mai temeinică însușire a cunoștințelor de geografie este necesar ca în primii ani ai școlii să se stăruie asupra geografiei descriptive, rîmînînd ca problemele mai abstracte ale geografiei fizice, care cer o anumită maturitate de gîndire și o suficientă acumulare de cunoștințe de geografie regională, să nu mai fie studiate ca în trecut, în clasa a V-a, ci abia în clasa a VII-a.

Profesorii vor putea astfel să folosească în predarea lecțiilor de geografie privitoare la țările din Europa și Asia cunoștințele pe care elevii și le-au însușit în anii anteriori, la studiul regiunii și al patriei, ca și cunoștințele pe care ei le obțin, îndeosebi despre țările și popoarele prietene din Europa și Asia, prin variate căi de informare — presă, radio, lecturi, manifestări artistice-culturale.

Cît privește elementele de geografie fizică ce se predau cu ocazia studierii continentelor și țărilor, acestea au fost mult reduse ca

număr, urmînd ca profesorii să insiste asupra fenomenelor geografice legate de înțelegerea mediului geografic natural caracteristic unei țări.

★

Legătura cît mai strînsă a școlii cu practica constituie una din sarcinile importante trasate învățămîntului nostru de către Congresul al III-lea al P.M.R. Școala de 8 ani oferă posibilități deosebite de largi pentru întărirea acestei legături, care se realizează prin variate forme și căi.

O cale importantă o constituie lucrările practice de atelier și lucrările agricole.

În elaborarea programelor pentru aceste activități s-a ținut seama de caracterul unitar al școlii de 8 ani și de cerințele de a respecta în mai mare măsură particularitățile de vîrstă ale elevilor.

Actuala programă de lucru manual pentru clasele I-IV se apropie mai mult, prin lucrările practice pe care le prevede, de interesele imediate ale elevilor și totodată îi pregătește treptat pentru lucrările care încep sistematic din clasa a V-a. Astfel, în primele două clase s-a prevăzut și efectuarea unor jucării din diferite materiale, iar la clasele a III-a și a IV-a s-a dat mai mare extindere lucrărilor în lemn (cioplituri și traforaj).

Și programa de lucrări practice și de atelier pentru clasa a V-a cuprinde unele lucrări de traforaj accesibile elevilor. Acestea au fost

introduse în scopul asigurării unei treceri mai firești de la lucrul manual efectuat în clasele I-IV la lucrările de țîmplărie și lăcătușărie. Lucrările de țîmplărie s-au egalat pe doi ani, în clasele a V-a și a VI-a, ceea ce a permis ca unele operații sau lucrări mai complexe să fie efectuate în clasa a VI-a, cînd elevii posedă un oarecare bagaj de cunoștințe tehnice și tehnologice și sînt mai bine dezvoltați din punct de vedere fizic.

Materialele prevăzute a fi folosite la lucrările de traforaj se prelucurează destul de ușor, iar uneltele de muncă sînt corespunzătoare particularităților de vîrstă ale elevilor de 11-12 ani.

Intrucît în clasa a V-a se efectuează și unele lucrări simple de țîmplărie, este necesar ca profesorii de lucrări practice să adapteze la posibilitățile elevilor unele unelte de țîmplărie folosite de adulți (ferăstraie, rindele), ca și teșghelele, deoarece minuțiozitatea uneltele necorespunzătoare ca dimensiuni și greutate nu duce numai la un efort fizic prea mare din partea elevilor, ci și la slăbirea interesului acestora pentru activitatea practică în general.

Lucrările de traforaj se pot desfășura fie în atelier de țîmplărie, fie într-o sală de clasă, dacă nu se pot amenaja ateliere sau dacă acestea n-au capacitate suficientă. Pentru buna desfășurare a lucrărilor practice de traforaj și țîmplărie este necesar ca profesorii-măști să se pregătească temeinic

pentru fiecare lecție, în așa fel ca aceste lucrări să contribuie la lărgirea orizontului politehnic al elevilor. Elevii trebuie să înțeleagă de ce pentru un anumit obiect se folosește un anumit material și nu altul, să aleagă în mod conștient uneltele corespunzătoare operațiilor și să înțeleagă utilitatea lucrării pe care o execută.

O atenție deosebită trebuie acordată alegerii obiectelor care urmează să fie confecționate de elevi. Aceste obiecte trebuie să fie accesibile, să aibă utilitate practică, să necesite un volum mic de muncă și totodată să nu fie prea simple, pentru a nu slăbi interesul elevilor față de activitatea respectivă.

În programă s-au făcut modificări și în ceea ce privește lucrările practice agricole. Acestea au fost gradate mai judicios pe ansamblul claselor I-VIII. În cadrul îndeletnicirilor practice la clasele I-IV s-au prevăzut unele lucrări agricole ușoare, legate de lecțiile de citire cu conținut științific (la clasa a IV-a îndeosebi de cunoștințele de zoologie).

La clasele V-VIII, lucrările practice agricole se împletesc strîns cu cunoștințele agricole, care se studiază ca obiect de învățămînt de sine stătător.

Din programa de cunoștințe agricole pentru clasa a V-a au fost scoase temele privind legumicultura și agrotehnica specială, care vor fi predate în clasele a VI-a și a VII-a, unde elevii le vor putea

*) Continuare din numărul precedent.

Practica viitorilor profesori

Principala latură a practicii pe care o desfășoară studenții anului II de la Institutul pedagogic din București o constituie lecțiile. După ce și-au completat cunoștințele teoretice căpătate la cursurile de pedagogie generală sau de metodică a specialității asistând la lecțiile unor profesori cu multă experiență de la diferite școli din oraș, au ajuns la faza cea mai importantă a practicii — momentul când ei înșiși au început să țină lecții.

Alcătuirea planurilor de desfășurare a acestora, discutarea lor prealabilă cu profesorii, munca efectivă în clasă și observațiile ulterioare ale colegilor și ale celor ce îndrumă practica au ajutat pe studenți să-și clarifice numeroase probleme concrete privind predarea.

Dar activitatea practică a celor ce vor părăsi mîine băncile institutului pentru a munci în școlile de 8 ani din patria noastră nu se rezumă numai la lecții. Cei ce îndrumă practica se îngrijesc ca încă de pe acum studenții să fie familiarizați și cu alte aspecte ale muncii care se desfășoară în școală.

O grupă de studenți care își desfășoară practica la Școala de 7 ani nr. 124 din București s-a familiarizat cu metodele prin care profesorii pot asigura o strînsă legătură cu familiile elevilor. Astfel, ei au însoțit pe unul dintre diriginții școlii în vizitele sale la domiciliul unor elevi. Într-un loc au avut prilejul să vadă cum procedează dirigintele pentru a cerceta condițiile de viață din familia unui elev cu situație slabă la învățătură, pentru a îndruma părinții acestuia să alcătuiască copilului lor un program de muncă zilnic, într-un alt loc cum atrage dirigintele atenția părinților asupra atitudinii ne-

disciplinate a copilului lor, ce sfaturi le dă pentru a-l supraveghea mai mult.

Cu deosebit interes au urmărit viitorii profesori munca desfășurată în orele de diriginție, metodele folosite de diriginți pentru a contribui la educația comunistă a elevilor, felul cum colaborează ei cu ceilalți profesori din școală, cum urmăresc ridicarea nivelului la învățătură și îmbunătățirea disciplinei, cum asigură formarea și închegarea colectivelor de elevi, cum colaborează cu organizațiile U.T.M.

O altă latură a muncii din școală pe care au cunoscut-o studenții în timpul practicii aici a fost munca metodică. Participind la ședințele comisiilor metodice în care au fost dezbătute planurile de muncă pentru acest an școlar, și-au dat seama că activitatea acestor comisii cuprinde o întreagă diversitate de forme: referate, inter-sistențe, lecții deschise, schimburi de experiență etc. Totodată ei au văzut preocuparea profesorilor de a axa activitatea metodică pe cele mai importante și mai actuale probleme ale muncii.

Munca din școală cuprinde o întreagă diversitate de aspecte — de la lecții și de la activitatea elevilor în ateliere sau pe lotul școlar, la activitatea din afara clasei și din afara școlii. În viitorul lor profesional, studenții de astăzi ai Institutului pedagogic vor fi puși în situația de a rezolva probleme legate de fiecare dintre aceste aspecte. De aceea se manifestă încă de pe acum o serioasă preocupare pentru ca în cadrul practicii pedagogice ei să cunoască cât mai bine activitatea dintr-o școală în toată complexitatea ei, ca și metodele cele mai indicate pentru a rezolva fiecare problemă în parte.

lector univ. I. LUPU

Cîteva constatări

În școala noastră, la clasele I și a II-a educația fizică și muzică sînt predade de către profesori specialiști, iar celelalte obiecte de către învățători. La clasele a III-a „A” și a IV-a „A”, fiecare disciplină este predată de către profesori specialiști. Paralel cu acestea funcționează clase de control care ne permit să observăm prin comparație rezultatele experimentării noului sistem de predare.

Desigur, în momentul de față ar fi prematur să tragem concluzii privind eficiența acestuia. Pe baza observațiilor efectuate asupra muncii ce se desfășoară în clasele experimentale putem formula însă unele păreri.

Îată cîteva dintre acestea.

Limba romină este predată la clasele a III-a și a IV-a de un profesor care pînă în acest an școlar a lucrat într-o școală medie. Lecțiile lui se caracterizează printr-un conținut științific ridicat. Am observat la acest profesor mai multă grijă decît la învățători pentru explicarea cuvintelor necunoscute, mai multă competență în sublinierea ideilor principale ale unei lecturi literare, în utilizarea diferitelor metode și procedee pentru îmbogățirea vocabularului copiilor.

Acestea sînt aspectele pozitive ale lecțiilor predate de profesorul de limba romină la clasele a III-a și a IV-a. Alături de ele însă asistențele la lecții ne-au relevat și alte aspecte. Am observat că profesorul, deși se străduiește să țină seama de puterea de înțelegere a copiilor cu

care lucrează, nu reușește să răspundă întotdeauna cerințelor care decurg din ea. Există un anumit fel specific de a vorbi cu copiii, care privește și felul cum alcătuiești fraza, și intonația cu care rostești cuvintele, și chiar expresia feței, dacă vrei. Or, în această privință cred că profesorul la care mă refer trebuie să mai deună unele eforturi. În al doilea rînd, notele pe care elevii le căpătau, mai ales în primele zile de școală la limba romină, oglindeau o exigență exagerată, nepotrivită pentru clasele mici.

În ceea ce privește predarea matematicii lucrurile stau foarte bine din toate punctele de vedere. Atît conținutul lecțiilor cit și metodele utilizate în predare se caracterizează printr-un nivel științific ridicat, printr-o bună orientare pedagogică. Dar situația profesorului de matematică este deosebită de a celui de limba romină. Acesta a fost mai multă vreme învățător și abia ulterior a căpătat calificarea de profesor de matematică, așa încît are avantajul unei temeinice pregătiri de specialitate conjugată cu o îndelungată practică a muncii la clasele I-IV.

În aceeași situație se află și profesorul de științe naturale care de asemenea a fost inițial învățător și care ține lecții foarte bune.

Intrucît ultimele două exemple nu sînt suficiente de concludente pentru experimentul pe care îl urmăm am să mă refer și la o altă profesoară, care nu a lucrat în prealabil cu clasele mici, și anume, la profesoara de educație fizică. Aceasta i-a reușit foarte bine exercițiile de mers în cadență. La cla-

sele de control învățătorii au transformat exercițiul de mers în cadență într-un fel de marș forțat, în vreme ce la clasa experimentală elevii aveau un mers mai suplu, mai degajat. Do asemenea, exercițiul de desfășurare a coloanei de gimnastică a fost mult mai reușit.

Pe baza felului cum decurge predarea disciplinelor la care m-am referit mai sus cred că pot spune acum (fără a avea însă deocamdată certitudinea că părerea mea va fi confirmată de rezultatele finale ale experimentului) că predarea diferitelor discipline de către profesori specialiști este superioară celei efectuate de un singur învățător. Deficiențele decurg doar din insuficiența familiarizării a profesorilor cu specificul muncii la clasele mici. Dar, după cîte am observat, ei se obișnuiesc repede. Pentru a facilita acest proces de familiarizare cu munca la clasele mici, folosim pe scară largă interesanțele. Îndesebi profesorii au posibilitatea să asiste la lecțiile învățătorilor în orele cînd nu au program. Ei pot astfel să observe metodele și procedeele utilizate de învățători în predarea la clasele I-IV.

O problemă deosebită pe care o ridică predarea cu profesori specialiști este aceea a disciplinei. La clasele de control învățătorul se află aproape tot timpul în mijlocul copiilor și în felul acesta îl reușește să asigure o disciplină mai bună. La clasele experimentale schimbarea profesorilor după fiecare lecție, face ca disciplina elevilor să scadă. Cred însă că munca mai atentă și mai susținută a profesorului diriginte, căruia în cadrul claselor mici îi revin sarcini noi, poate suplini această carență.

Înainte de a încheia aș vrea să vă spun cîteva cuvinte despre ceea ce cred părinții. La început mulți părinți erau neîncredători. Ei erau obișnuți cu un singur învățător, care îi cunoștea pe copii din toate punctele de vedere. Profesorii de diferite discipline stau, fiecare în parte, mai puțin printre copii. De aceea unii părinți socoteau că aceștia se vor ocupa mai superficial de elevi. În ultimul timp ei s-au obișnuit însă să vadă în profesorul diriginte pe lociitorul învățătorului cu care discutau înainte toate problemele copiilor lor. Și tot ei spun că elevii învață mai mult și mai bine de la profesori specialiști.

Elena Rădulescu

directoarea Școlii de 7 ani nr. 1, Pitești

Comisia metodică pentru clasele I-IV ale Școlii din comuna Gheorghe Doja, raionul Slobozia, poartă rodnice discuții în legătură cu aplicarea noilor programe școlare.

NOILE PROGRAME ȘCOLARE *)

asimila mai bine. În felul acesta, la clasa a V-a, unde s-a afectat o oră pe săptămînă pentru predarea cunoștințelor agricole, rămîne suficient timp pentru predarea cunoștințelor despre sol și primele noțiuni de agrotehnică generală, cum ar fi principalele lucrări ale solului, mărirea fertilității lui, îngrășămintele, sîmînța, combaterea buruienilor.

În predarea acestor cunoștințe cadrele didactice trebuie să pornească de la sarcinile trasate agriculturii în documentele de partid în legătură cu sporirea producției de bunuri materiale în scopul ridicării nivelului de trai al poporului. Cunoștințele agricole vor putea fi temeinic însușite de elevi în măsura în care cadrele didactice vor folosi pe scară largă exemple din practica agriculturii noastre socialiste, experiența înaintată a colectivităților.

Lucrările agricole pe care trebuie să le execute elevii sînt bazate, în general, pe cunoștințele însușite de ei și țin seama de posibilitățile lor de muncă.

Dat fiind caracterul muncii în agricultură, care depinde în mare măsură de factorii pedo-climatici, și în organizarea și desfășurarea lucrărilor agricole cadrele didactice vor ține seama de această cerință, alegînd timpul potrivit lucrărilor cele mai corespunzătoare care se pot efectua în localitatea respectivă.

Sfera deprinderilor practice dobîndite de elevii școlilor din locali-

tăți cu caracter agricol se lărgește, ca urmare a faptului că programa dă o mai mare extindere lucrărilor practice de tîmplărie și lăcătușărie, pe care elevii le vor executa în perioada de iarnă.

Totodată, în noile programe se vedește o diferențiere mai accentuată între lucrările practice pentru băieți și cele pentru fete. Viața însăși a arătat că fetele trebuie să primească o pregătire practică mai potrivită particularităților lor. Începuturile care s-au făcut în această direcție în anii trecuți au fost adîncite prin noul plan de învățămînt și noile programe. La școlile din orașe, pentru lucrările de gospodărie, croitorie și menaj, specifice fetelor, s-au acordat în noul plan de învățămînt cîte 2 ore pe săptămînă. La școlile din localități cu caracter agricol fetele vor executa astfel de lucrări în perioada de iarnă, cînd băieții vor desfășura lucrări de atelier.

★

Școala de 8 ani a dat posibilitatea să se acorde un loc important în planul de învățămînt și în programe și acelor discipline care au ca scop educația estetică și educația fizică a elevilor, realizîndu-se astfel într-o mai mare măsură dezvoltarea multilaterală și armonioasă a tineretului.

S-a prevăzut un număr sporit de ore pentru predarea desenului, caligrafiei, muzicii și educației fizice și s-a întărit conținutul lor educativ, așa încît elevii să-și în-

sușească noi cunoștințe, să dobîndească și să-și dezvolte o serie de deprinderi utile în viață, să capete dragoste de frumos și interes pentru artă.

Programa de desen prevede pentru clasele III-V un număr dublu de ore față de programa anilor trecuți, fapt care a permis să se introducă mai multe și mai variate exerciții în vederea formării deprinderilor de a înfățișa cît mai corect-bineînțeles în imagini simple — diferite aspecte ale realității și pentru a iniția pe elevi în tehnica creației artistice. În acest fel, începînd chiar din primele clase, lecțiile de desen îi vor pregăti pe elevi să înțeleagă frumosul din viață, din natură, din muncă, din operele de artă și vor stimula inclinațiile lor creatoare.

Prin introducerea unor elemente de desen liniar la clasa a V-a se va realiza o mai strînsă corelație a acestei discipline cu lucrările practice de atelier.

Experiența școlii noastre a arătat că problema formării deprinderilor de scriere frumoasă nu poate fi lăsată numai pe seama claselor I-IV, ci că se impune a continua această preocupare și în clasele mai mari. Ca urmare, începînd din anul acesta caligrafia se predă și în clasa a V-a, unde se dezvoltă și se consolidează deprinderile formate în primele patru clase.

În lumina sarcinilor care revin școlii de 8 ani au fost aduse îmbunătățiri și în predarea muzicii. Numărul sporit de ore la clasele

I și II va da cadrelor didactice posibilitatea să insiste mai mult pentru dezvoltarea auzului muzical al copiilor, să-i învețe mai multe cîntece cu conținut educativ, care să le dezvolte trăsăturile morale și să le formeze primele deprinderi muzicale.

Începînd din clasele III-IV elevii sînt introduși treptat în cunoașterea scris-cititului muzical, fiind deprinși cu învățarea muzicii după note. Așa cum a rezultat din activitatea unui mare număr de cadre didactice care au experimentat în anii anteriori acest fel de predare, învățarea muzicii după note în clasele III-IV este pe deplin posibilă. Primele elemente ale limbajului muzical vor fi însușite de elevi tot pe baza cîntecelor, care constituie principalul mijloc de educație muzicală în clasele I-IV.

Organizată judicios, pe baze științifice, predarea muzicii va putea aduce o contribuție însemnată la realizarea sarcinilor instructiv-educative ale școlii de 8 ani.

Este necesar ca numărul de ore acordat desenului, caligrafiei și muzicii să fie integral folosit de cadrele didactice, punîndu-se cu desăvîrșire capăt practicii la care se recurgea în trecut, cînd aceste obiecte erau înlocuite cu alte activități.

★

Așa cum au subliniat în consfătuirile raionale din iunie a.c. ma-

ioritatea cadrelor didactice, noile programe, elaborate pe baza concepției unitare a școlii de 8 ani, îndeplinesc în mai mare măsură decît programele vechi o serie de importante cerințe pedagogice. Ele prezintă o mai bună sistematizare și succesiune a cunoștințelor pe clase și răspund principiului accesibilității. În vederea unei mai temeinice însușiri a cunoștințelor, ele prevăd mai multe ore pentru exerciții, aplicații practice, excursii, vizite, ceea ce va contribui la consolidarea cunoștințelor elevilor și va dezvolta interesul lor pentru studiu.

Programele lasă mult loc inițiativii creatoare a cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea lecțiilor. Orele lăsate la dispoziția profesorilor le oferă acestora multe posibilități pentru a putea rezolva anumite probleme ce se ivesc pe parcursul muncii, în funcție de condițiile specifice ale școlii și clasei respective.

Pe baza propunerilor făcute de cadrele didactice cu ocazia consfătuirilor raionale, proiectele de programe ale școlii de 8 ani au putut să fie mult îmbunătățite. Aceasta a permis valorificarea pe scară largă a experienței colective a învățătorilor și profesorilor.

Aplicînd noile programe cu toată priceperea și răspunderea, învățătorii și profesorii le vor putea verifica în practică valoarea și vor putea face propuneri judicioase pentru îmbunătățirea lor pe viitor.

Constanța Muscă

și
Cornelia Prichea

inspectori în Direcția metodică din M.I.C.

O lecție-sinteză despre mașini-unelte

Tema „Așchiera metalelor” este esențială pentru predarea tehnologiei meseriei în toate școlile din sectorul metalurgic. O mare însemnătate pentru buna înțelegere a acestei teme o are organizarea judicioasă a lecției finale, referitoare la determinarea regimurilor optime de așchiere, întrucât ea constituie o sinteză a cunoștințelor acumulate anterior și trebuie să evidențieze clar scopul acestor cunoștințe. De reușita acestei lecții depinde în mare măsură înțelegerea științifică de către elevi a principiilor unor metode inovatoare și a unor raționalizări, ca și posibilitatea însușirii unor deprinderi înaintate de muncă.

În general, în predarea acestei lecții intervin noțiuni cunoscute. Principalul este ca elevii să înțeleagă de la început, pe deplin, noțiunea de regim de tăiere ca un raport între factorii care determină sarcina ce trebuie să o suporte scula așchietoare, sarcină care depinde de mărimea acțiunii așchii și de viteza de tăiere. De aceea le arăt elevilor componentele acestora și definesc viteza de tăiere drept viteză de deplasare a sculei față de suprafața așchiată a piesei.

După definirea acestor noțiuni trec la demonstrarea felului cum se alege adâncimea de tăiere așa ca timpul de prelucrare a piesei să fie cât mai scurt, permițând astfel reducerea prețului de cost. Le arăt că în acest scop se caută ca tot surplusul de material să fie luat deodată sau, atunci când se cere obținerea unei suprafețe fine, printr-o singură degroșare și finisare.

Trecând la explicarea alegerii avansului — s — arăt că mărimea acestuia este limitată, la degroșare, de rezistența și stabilitatea piesei așchiate, a sculei și a mașinii-unelte (deoarece la avansuri mari eforturile de tăiere cresc). Aici atrag întotdeauna atenția elevilor asupra faptului că apăsarea specifică de tăiere depinde foarte mult de avans, putându-se produce trepidații mari, care merg până la smulgerea piesei din dispozitiv sau până la ruperea sculei. La finisare, măsurarea avansului e limitată de considerabilele de precizie și netezime a suprafeței așchiate (cu cât avansul este mai mic, cu atât este mai mică și înălțimea asperităților suprafeței așchiate).

Explic apoi alegerea vitezei de tăiere, fiind seama de folosirea cât mai rațională a tășului sculei (la o creștere mică peste limita admisă a vitezei de tăiere, durata tășului scade apreciabil).

Socotesc că este bine să amintim elevilor că prin durata tășului unei scule se înțelege numai timpul în care scula lucrează efectiv pe mașină (și nu tot timpul cât scula stă pe mașină). Ei vor înțelege astfel că în calculul duratei tășului sculei trebuie luat în considerație numai timpul principal de lucru la prelucrarea unei piese.

În ceea ce privește durata tășului sculei arăt elevilor că aceasta depinde de doi factori — temperatura de tăiere și uzura. Pentru exemplificare evidențiez că la prelucrarea materialelor fragile (de exemplu a fontei), apăsarea specifică de tăiere este relativ mică, astfel încât căldura produsă este și ea mică, iar pe de altă parte așchia este sfărâmițoasă și nu vine în contact cu suprafața de degajare a sculei, transmitând de asemenea puțină căldură sculei. În schimb însă fonta este dură și uzează repede scula. Astfel elevii își dau seama că din cauza uzurii, la fontă trebuie folosite viteze de tăiere mai mici.

Le arăt că, pe de altă parte, nu trebuie neglijat nici faptul că așchia de rupere vine în contact cu suprafața de degajare mai aproape de tășul sculei, deci va solicita mult tășul, transmitându-i căldură, pe când așchile de curgere vin în contact cu suprafața de degajare mai departe de muchia de tăiere, efortul și căldura transmitându-se mai departe de muchia tăietoare. Elevii deduc de aici că viteza de tăiere trebuie să fie mai mică la prelucrarea materialelor cu așchie de rupere, mai mare la cele cu așchie de forfecare și mult mai mare la cele cu așchie de curgere.

Explic apoi alegerea vitezei de așchiere în funcție de conductibilitatea materialului prelucrat, subliniind că materialul care transmite mai mult căldura va fi lucrat

cu o viteză de tăiere mai mare. De exemplu, cuprul se lucrează cu o viteză mult mai mare decât fonta, deși la ambele apăsarea specifică de tăiere este aproape aceeași.

Este limpede pentru elevi, din lecțiile anterioare, că în alegerea vitezei de tăiere se ține seama și de materialul sculei. Ei au văzut de altfel și în uzină că duritatea la roșu a sculei va mărgini viteza de tăiere la anumite valori. Rămâne să le explic acum faptul că, cu cât unghiul de tăiere este mai mic, cu atât apăsarea pe suprafața de așchiere va fi mai mică. Le arăt că la un unghi de tăiere mic căldura produsă va fi mică, deci va produce o încălzire mică a muchiei de tăiere a sculei. Le atrag însă imediat atenția că importanța acestui fapt nu trebuie supraestimată, deoarece când unghiul de tăiere este mic unghiul de ascuțire este și el mic, deci transmiterea căldurii de la muchia de tăiere prin cuțit se va realiza defectuos, influențând în rău durata tășului. Le arăt apoi că viteza de tăiere este influențată, din punct de vedere al căldurii produse, și de mărimea secțiunii așchii, precum și de forma acestei secțiuni. Cu cât secțiunea așchii este mai mare crește și temperatura cuțitului, deci în acest caz este necesară micșorarea vitezei de tăiere. Experiența a arătat că ridicarea vitezei de așchiere produce o temperatură mult mai mare decât atunci când se mărește secțiunea așchii.

Demonstrez toate acestea pe strungul din cabinetul-laborator al școlii și conchid că este mai avantajos să se lucreze cu secțiune de așchii mare decât cu viteze de tăiere mari, subliniind că bineînțeles, mărimea secțiunii așchii este limitată de rezistența sculei, de fixarea și de forma piesei din mașină.

În ceea ce privește influența formei secțiunii așchii asupra alegerii vitezei de tăiere le arăt elevilor că atunci când așchia este groasă nu avem o deplasare considerabilă a materialului (a unei porțiuni față de altă), deci presiunea pe sculă și cantitatea de căldură produsă sunt mici. Subliniez deci că din punct de vedere al presiunii este avantajos să se așchieze cu așchii groase și înguste.

Le arăt în continuare elevilor că și din punctul de vedere al repartizării căldurii între așchii și sculă este mai avantajosă o așchie groasă, deoarece aceasta absoarbe o cantitate mai mare de căldură, care este eliminată o dată cu așchia.

Referindu-mă apoi la așchia lată arăt că avantajul acesteia constă în faptul că ea transmite căldura la sculă pe o porțiune mai mare, deci mai bine. Din această cauză așchile mai late (și deci mai subțiri) admit viteze de tăiere mai mari.

În ultima parte a lecției insist asupra influenței răcirii asupra vitezei de tăiere (la o răcire bună viteza de tăiere putându-se majora până la 25%) și arăt care sînt metodele cele mai eficiente pentru obținerea unei răcirii constante, pe întreaga suprafață de contact a sculei așchietoare.

Este de la sine înțeles că succesul lecției depinde în mare măsură de demonstrarea practică, pe strung, a influenței fiecărui factor și a parametrilor respectivi asupra regimurilor de așchiere. De asemenea, consider că este de cea mai mare însemnătate observarea directă de către elevi, în secțiile uzinei, a utilizării regimurilor optime de așchiere, la strungurile frunților în producție. Foarte folositoare pentru fixarea cunoștințelor este de asemenea prezentarea diafilmului privind metodele noi de așchiere a metalelor, care permite observarea în prim plan și în momente cele mai semnificative a operației de așchiere efectuată asupra pieselor din diferite materiale.

Dacă reușim să prezentăm la un nivel științific și tehnic corespunzător, în strînsă legătură cu practica de producție, această lecție deosebit de însemnată, ea va rămîne gravată în mintea elevilor de-a lungul întregii lor activități ulterioare, contribuind la formarea lor ca muncitori de înaltă calificare.

ng. Artenie Mihu

Grupul școlar al uzinelor „UNIO” din Satu Mare

In timpul practicii în uzină, ucenicii școlilor profesionale au posibilitatea de a cunoaște funcționarea celor mai moderne mașini-unelte.

Participarea creatoare a elevilor la lecție

După ce au participat la campania de strîngere a recoltei, școlile agricole au intrat într-o nouă etapă de muncă, destinată pregătirii teoretice a elevilor.

Însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice de către elevi depinde în cea mai mare parte de felul cum se pregătește profesorul, de priceperea lui în alegerea celei mai accesibile forme de explicare a cunoștințelor, de felul cum își întocmește planul lecției și de felul cum îmbină procedurile și metodele didactice, de muncă în care sînt să prevină dificultățile ce pot fi întâmpinate de elevi în studiu, să le stimuleze atenția, să le sporască capacitatea de înțelegere și să le dezvolte interesul pentru materia predată.

Am urmărit această problemă în cadrul unui experiment organizat la Școala viticolă din Valea Călugărească, în cadrul lecțiilor de agrotehnică. De obicei, profesorul aplică în predarea noilor cunoștințe metoda expositivă. În fiecare oră explică în același mod cunoștințele noi, pe care elevii le înregistrează în caiete aproape cuvînt cu cuvînt. În răspunsurile lor din lecția următoare folosesc apoi aceleași formulări pe care le folosește profesorul. Aștină la câteva ore de acest fel din capitalul „Plantele leguminoase”, am observat că după 2-3 lecții interesul elevilor față de cunoștințele predate a scăzut mult. Am rugat pe profesor ca la începutul unei lecții noi să ceară elevilor o lucrare de control despre lecția trecută — „Fasolea”. Rezultatele au fost următoarele: nota 9 — 6% dintre elevi, nota 8 — 18%, nota 7 — 3%, nota 6 — 27%, — nota 5 — 15%, nota 4 — 3%.

Am considerat că aceste rezultate slabe se datorează dezinteresului elevilor față de lecție, dezinteres provocat de expunerea uniformă a profesorului, de faptul că acesta

nu și adaptează metodele de predare la specificul fiecărei lecții în parte.

De aceea l-am ajutat pe profesor să pregătească în alt mod lecția următoare, cu tema „Linteă”. L-am propus să aleagă metoda mixtă, accentuînd pe folosirea întrebărilor și răspunsurilor și să se sprijine pe un bogat material intuitiv — plante tinere, luate din cadrul loturilor experimentale ale cercetătorilor tehnice. Un mănunchi de plante mature recoltate în anul trecut și o serie de servite din diversele soiuri luate.

De data aceasta, expunerea a fost îndreptată numai la predarea anumitor cunoștințe cu caracter special, privind unele probleme tehnico-economice pe care elevii n-au fi avut de unde le cunoaște. În cea mai mare parte însă predarea s-a realizat prin întrebări referitoare la observațiile directe făcute în producție de elevi și prin analiza materialului intuitiv existent. Diferența a fost astfel că de la început s-a făcut o conexiune și apoi s-a apăsă în mod evident. Schema lecției a fost notată pe tablă și apoi trecută de elevi în caietele lor.

Atitudinea elevilor s-a schimbat total. Ei și-au urmărit doar simpla înregistrare a celor expuse de profesor, ci și-au îndreptat cu toții atenția asupra deducerii unor concluzii din observații făcute anterior. Trecînd de la caracterile botanice ale plantei la condițiile pedoclimatice și la condițiile de cultură, pe care le-au relevat pe baza celor cunoscute dinaintea, elevii au notat în caiete doar ceea ce constituie esența lecției, în strînsă legătură cu specificul de dezvoltare a plantei. Pe baza celor înscrise pe tablă și în caiete, sistematizarea cunoștințelor s-a realizat cu ușurință, iar pentru pregătirea lecției a doua elevii au studiat în mai mare măsură manualul și bibliografia recomandată.

În lecția următoare li s-a cerut de asemenea elevilor o lucrare de control, care a fost corectată și notată în aceleași condiții ca și lucrarea precedentă. Iată rezultatele: nota 10 — 9% dintre elevi, nota 9 — 19%, nota 8 — 40%, nota 7 — 20%, nota 6 — 18%.

Din compararea acestor rezultate se deduce cu ușurință superioritatea metodei folosite în cel de al doilea caz, metodă care a favorizat atragerea elevilor într-o activitate independentă, creatoare și a permis observarea amănunțită a materialului intuitiv, ajutîndu-i pe elevi să și formeze noțiuni precise, să descopere legături între fenomenele studiate, să vadă aplicarea acestora în practică.

Pentru ca lecția în care se folosește metoda mixtă să se desfășoare în condiții bune este necesar să se acorde o deosebită atenție întocmirii planului ei, căci altfel există primejdia să se piardă ordinea logică în predarea cunoștințelor. Întocmirea planului lecției nu trebuie să fie considerată niciodată o formalitate, ci un mijloc de autocontrol al profesorului în scopul respectării succesiunii materialului, în scopul relevării elementelor principale. Întocmirea planului lecției impune o atenție chibzuită asupra procedurilor care urmează să fie folosite în vederea unei cât mai largi antrenări în lecție a întregii clase.

Pe această linie, este datorată în primul rînd a cadrelor cu experiență să îndrume pas cu pas activitatea metodică a cadrelor tinere din învățămîntul agricol care, datorită specificului calificării lor, nu și-au însușit în mod organizat cunoștințele pedagogice.

Prof. Dimitrie D. Roman
cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

Știri — Știri — Știri

Activitate metodică rodnică

Pentru ridicarea nivelului muncii de pregătire profesională a viitorilor muncitori, conducerea Grupului școlar al Trustului minier din Baia Mare a îndrumat comisiile metodice de specialitate către studiul științific și generalizarea experienței pozitive acumulate în acest domeniu.

Astfel, comisia metodică de tehnologia meseriei și instruirea practică a elaborat, pe baza experienței din ultimul an școlar, o metodică a organizării instruirii practice a elevilor. În această lucrare sînt

dezbatute formele și metodele de instruire folosite în întreprindere de către muncitorii, maeștrii-instructori, inginerii și tehnicienii Uzinei mecanice de mașini și utilaj minier din Baia Mare pentru continuarea ridicării calificării profesionale a tinerelor cadre

Printr-o strînsă colaborare

La Școala de meserii din Focșani, întregul proces instructiv-educativ se desfășoară pe baza unei strînse colaborări între profesori și maeștrii-instructori.

Profesorii de specialitate, ca

și profesorii de cultură generală, participă cu regularitate la instructajele practice în atelierele-scoală. Aceasta permite o coordonare strînsă în predarea cunoștințelor teoretice și formarea deprinderilor practice, ca și cunoașterea multilaterală a personalității elevilor, a aptitudinilor și inclinărilor lor, care se manifestă mult mai larg în cadrul efectuării lucrărilor practice.

În același timp, propunerile făcute maeștrilor-instructori de către profesori duc la îmbunătățirea continuă a conținutului științific și a metodei instruirii practice în producție.

Excursiile — mijloc important de educație patriotică

Ținând seama de marea însemnătate educativă a excursiilor, de rolul lor deosebit de important în dezvoltarea sentimentelor de dragoste pentru patrie, pentru muncă și pentru cei ce muncesc la elevi, în ultimul timp a extins mult această formă de activitate extrașcolară. Se știe că în vacanța de vară din acest an au participat la excursiile organizate de-a lungul și de-a latul țării aproximativ un milion elevi. În cursul anului școlar curent se vor organiza de asemenea numeroase excursii, care vor cuprinde un mare număr de elevi.

În scopul unei cât mai bune desfășurări a excursiilor, așa încât potențialul lor educativ să fie valorificat la maximum, Departamentul școlii din Ministerul Învățământului și Culturii a organizat de curând o consfătuire în care, pe baza schimbului de experiență, s-au formulat o serie de concluzii cu privire la roadele educative ale excursiilor ce au avut loc în decursul vacanței din vara aceasta.

La consfătuire au participat inspectori din cadrul secțiilor de învățământ și cultură ale sfaturilor populare regionale și raionale, profesori care i-au condus și însoțit pe elevi în excursii, instructori superiori de pionieri, activiști ai palatelor și caselor de pionieri, reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, precum și ai O.N.T.-ului. În cadrul ei a fost expusă experiența dobândită în această direcție, au fost conturate unele mijloace și metode educative folosite în excursii, s-a subliniat rolul însemnat pe care-l au acestea în a dăinuirea muncii de educație comunistă a elevilor.

În cadrul consfăturii au fost descrise multe excursii, arătându-se cum au fost organizate și cum s-au desfășurat. S-a relatat bunăoară că 62 de elevi din clasele a VII-a ai Școlii medii nr. 3 din Brașov au pornit în drumeție, conform planului de perspectivă al școlii, pentru a cunoaște frumusețile ținutului natal. În acest scop și-au fixat următorul itinerariu: Brașov — Warte — Stejăriș — Sîlnca Măgurele — Cabana Vinătorilor — Poiana Brașov. Cu câteva zile înainte de plecare ei au primit indicații asupra echipamentului necesar în drumeție. S-a stabilit de asemenea să se ia binocluri, busole, aparate fotografice, ciocane și dălți pentru roci, acid clorhidric pentru determinarea rocilor, lupă. N-au fost uitate nici mingile de volei, pentru jocuri în timpul popasurilor.

Bine organizată, drumeția a constituit nu numai un prilej în care copiii au putut admira panorama orașului Brașov, frumusețile Timpei, Țara Birsei etc., ci și un prilej de a se deprinde cu turismul, de a nele greutatea ascensiunilor, de a-și suda colectivul și de a se ajuta reciproc, ca și de a cerceta și observa nemijlocit fenomenele geografice, flora și fauna ținutului natal.

Discuții interesante s-au purtat în consfătuire în jurul itinerariilor stabilite pentru excursiile regionale și interregionale. După cum a reieșit din exemplele date în multe locuri itinerariile pentru excursiile interregionale au fost alcătuite judicios. În regiunea Iași, de exemplu, una dintre excursii a urmat ruta Iași — Suceava — C. Lung — Vatra Dornei, cu vizitarea orașelor Iacobeni și Cacica. Altă excursie a avut ruta Iași — Pașcani — Valea Prahovei — Brașov — Onești — Adjud — Pașcani — Iași, iar o a treia, în care s-a folosit ca mijloc de deplasare autobuzul, ruta Bicăz — Piatra Neamț — Tg. Neamț — Iași. Aceste itinerarii, fără să-i obosească pe elevi, le-au dat prilejul să viziteze întreprinderi, șantiere, unități socialiste din agricultură, instituții culturale, locuri istorice, să admire frumusețile naturii.

A fost criticată tendința unor conducători de excursii care, dorind să dea elevilor prilejul de a vedea cât mai multe, au cuprins în itinerariile excursiilor mult prea multe obiective, parcurgând uneori peste o sută de km. pe zi. Participanții la consfătuire au arătat că acesta este un mod superficial de a organiza excursia:

copiii nu pot recepționa tot ceea ce văd, nu-și pot forma reprezentări durabile, obosesc, ceea ce face ca excursia să nu-și atingă scopul.

Numerosi vorbitori au arătat mijloacele pe care le-au folosit pentru a trezi interesul elevilor față de excursie, față de obiectivul sau obiectivele propuse spre a fi vizitate: discuții, folosirea literaturii — în special a scrierilor lui Vlahuță, Calistrat Hogaș, Sadoveanu, Geo Bogza — folosirea albumelor, a ilustrațiilor, a presei etc. În regiunea Ploiești, cu sprijinul comitetului regional U.T.M. s-au organizat întreceri între unitățile de pionieri în vederea unei cât mai largi participări la excursii și drumeții. De asemenea, au fost organizate discuții ale utemiștilor și pionierilor cu teme cum sunt: Cunoști orașul tău natal și împrejurimile lui? Îți cunoști patria? Cunoști popularizarea regimului democrat-popular din patria noastră? Cunoști realizările din orașul și raionul tău? etc.

O muncă interesantă în vederea pregătirii pionierilor care participă la excursie desfășoară Palatul pionierilor din Timișoara. După ce arată copiilor importanța și tema excursiei, activiștii Palatului le dau indicații asupra echipamentului necesar, asupra modului cum trebuie păstrate alimentele, asupra orientării cu busola sau după semnele naturale, asupra folosirii hărții, asupra descifrării indicatoarelor etc.

A fost combătută practica unor școli, a unor cadre didactice care nu i-au antrenat și pe elevi la pregătirea excursiilor, ci s-au mulțumit să-i convoace cu o zi înainte de acestea, anunțându-le doar itinerariul.

Pentru ca drumeția și excursiile să devină o acțiune de masă — s-a arătat în consfătuire — trebuie să se lărgască bazele și punctele turistice, în mod special în locurile mult solicitate — cum ar fi noile centre industriale, litoralul — precum și în locurile cele mai pitorești ale țării. În acest sens regiunea Bacău s-a orientat bine atunci când a amenajat puncte și baze turistice la Onești, la Borzești, Bicaz, Moinești, Piatra Neamț, pe Valea Trotușului, pe Valea Bistriței etc.

În timpul vacanțelor școlare pot fi folosite mai intens școlile, internatele, căminele studențești etc. În excursiile de o zi din timpul anului școlar pot fi folosite localurile taberelor de vară. Delegatul din regiunea Ploiești a anunțat în consfătuire că săptămânal, în tot cursul anului, pot fi găzduiți numai la Sinaia, în localurile taberelor de pionieri, 1.000 de excursioniști. De asemenea, poate fi extinsă asigurarea cazării prin folosirea corturilor. Așa cum au arătat numeroși participanți la consfătuire, ea oferă multe avantaje. Poți poposi ori unde dorești și, în același timp, tabăra în corturi îi atrage pe elevi prin romantismul vieții ei.

S-a criticat tendința unor cadre didactice care aleargă după condiții excelente, care să nu reclame copiii nici un efort. În astfel de condiții însă nu mai poate fi vorba de excursie, ci doar de o simplă vizită lipsită de caracter atractiv, în care copiii nu sunt puși în fața neprevăzutului, care să le ceară orientare, stăpânire de sine, care să le dea încredere în forțele lor. Desigur, trebuie manifestată o grijă deosebită pentru copiii care ne-au fost încredințați de către părinții lor. Trebuie să le asigurăm o hrană rațională, consistentă, odihnă, asistență medicală în caz de nevoie. Dar nici nu este bine să le dăm absolut totul de-a gata.

Discuții interesante s-au purtat și în jurul contribuției pe care trebuie s-o aducă palatele și casele de pionieri în organizarea drumeției și a excursiilor școlare. Acestea — s-a spus în consfătuire — nu trebuie să se limiteze doar la organizarea unor excursii, care oricum nu pot cuprinde decât puțini pionieri și școlari. Ar fi de dorit însă ca ele să devină adevărate centre metodice, care să ajute școlile în organizarea acestor acțiuni. În toate palatele și casele de pionieri trebuie organizate cercuri ale tinerilor turiști, conduse de cadre cu pricepere. Asemenea

cercuri pot fi organizate și în școli.

Cele relatate în consfătuire au demonstrat cu prisosință marea valoare instructivă și educativă a excursiilor, a drumeției, care pun pe tineri în contact direct cu viața, cu contemporaneitatea noastră socialistă, le dau prilejul să vadă cu ochii lor că minunatele planuri constructive trasate de partid se înfăptuiesc pe tot cuprinsul țării. Această are ca rezultat nemijlocit dezvoltarea la elevi a unor sentimente adânci de dragoste față de patrie, de încredere nefermă în cuvântul partidului. Mulți vorbitori au citit în consfătuire pagini din jurnalele de excursii ale elevilor. În cuvintele ce exprimă emoție, mândrie, recunoștință, aceștia descriu cele văzute, impresiile pe care le-a produs asupra lor vizitarea mărețelor edificii și construcțiilor ale socialismului, Capitala, centrele industriale — toate locurile în care au poposit. Impresiile au fost mai puternice, mai emoționante în măsura în care cadrele didactice, ghizii care-i însoțeau pe excursioniști, au știut să prezinte contrastul dintre realizările dobândite de popor sub conducerea partidului și situația grea din trecut a țării noastre.

Pe lângă faptul că au dat elevilor posibilitatea să cunoască transformările petrecute în patria noastră în anii puterii populare, excursiile au făcut în același timp să crească dorința lor de a-și aduce contribuția la înfăptuirea mărețelor sarcini puse de partid în fața poporului. Elocvențe în această direcție sînt cele relatate de profesorul Ion Ungur de la Grupul școlar din Hunedoara. În vara acestui an el a însoțit prin Hunedoara un grup de elevi din orașul Craiova, care au vizitat Combinatul siderurgic, s-au întâlnit cu Eroul Muncii Socialiste Ștefan Trișpa și au ascultat cele spuse de acesta despre frumusețea muncii de oțel. Rezultatul: în toamna acestui an, mulți din elevii craioveni care au vizitat atunci Hunedoara s-au înscris la școala profesională siderurgică.

Vizitarea monumentelor luptei pentru libertate a poporului nostru, a monumentelor care vorbesc despre lupta grea dusă în ilegalitate de clasa muncitoare sub conducerea partidului, vizitarea monumentelor naturii a adus de asemenea o importantă contribuție la educarea patriotică a elevilor.

Toate cele văzute de elevi în timpul excursiilor, al drumeției, au contribuit mult și la completarea cunoștințelor, la legarea mai strinsă a școlii de viață. Faptul că au văzut cu ochii lor — în uzine, în fabrici și pe ogoare — cum se aplică multe dintre legile și fenomenele studiate de ei la lecții, faptul că au putut cunoaște „pe viu” o serie de noțiuni

învățate la geografie, geologie, botanică, zoologie etc., faptul că au văzut orașe și sate, întreprinderi și instituții, locuri și oameni a dus la lărgirea orizontului copiilor, la îmbogățirea cunoștințelor lor, la clarificarea și fixarea acestora.

Dar excursiile, drumeția, au avut și alte efecte îmbucurătoare: i-au călțit pe copii fiziceste, i-au învățat să învingă obstacole, dezvoltându-le astfel voința, perseverența, curajul, i-au pus în situația de a dobîndi multe deprinderi de autodeservire.

Pe marginea celor discutate în consfătuire s-au putut trage numeroase concluzii privind organizarea excursiilor și a drumeției în viitor. A ieșit astfel în evidență faptul că, ținându-se seama de multiplele lor efecte educative, excursiile, drumeția trebuie să intre în viața, în obișnuința fiecărei școli. Este necesar însă ca această acțiune să nu fie limitată numai la vacanțele de vară, ci să se organizeze în mod sistematic în cadrul tuturor vacanțelor. Mai mult chiar, se pot organiza excursii scurte, de o zi, și în timpul anului școlar, pe la jumătatea trimestrului, atunci când sistemul nervos al copiilor este mai oboșit și solicitat o destindere. Asemenea excursii recreative și instructive pot avea ca obiectiv fie anumite monumente istorice, fie anumite monumente naturale.

Un loc tot mai larg trebuie să-l ocupe, în sistemul muncii instructiv-educative, drumeția. Deosebit de indicată s-a dovedit mai ales drumeția locală, care nu necesită cheltuieli bugetare, are o durată relativ scurtă, cuprinde mase mari de elevi și oferă nenumărate prilejuri de instruire și educare, constituind în același timp un bun mijloc de odihnă și recreere.

În raport cu tema excursiei, itinerariul trebuie să prevadă vizitarea unor întreprinderi industriale, a unor unități agricole socialiste, a unor instituții culturale, în așa fel încît excursia să dea o imagine cât mai complexă asupra vieții noastre contemporane.

Totodată, este necesar să fie lărgită munca dusă în școală în vederea pregătirii copiilor pentru excursii. Cadrele didactice, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, îi pot antrena pe elevi să participe și ei înșiși la organizarea excursiei: la procurarea echipamentului și a materialului necesar, la rezolvarea treburilor gospodărești etc. În acest fel, și în acest moment capătă un caracter educativ — dezvoltă spiritul organizatoric și gospodăresc al copiilor, simțul lor de răspundere etc.

S-au desprins o serie de concluzii și în ceea ce privește durata excursiilor interregionale,

care trebuie stabilită în raport cu vârsta celor ce participă la ele. Este necesar ca în desfășurarea excursiilor să se respecte cu mai mare strictețe particularitățile de vîrstă ale copiilor. Pentru realizarea acestei cerințe este bine ca grupele de excursioniști să cuprindă copii de vîrstă apropiată, cu rezistență fizică egală. Vizita medicală prealabilă este necesară și obligatorie tocmai pentru a stabili rezistența copiilor. În nici un caz durata unei excursii interregionale nu trebuie să depășească 10 zile.

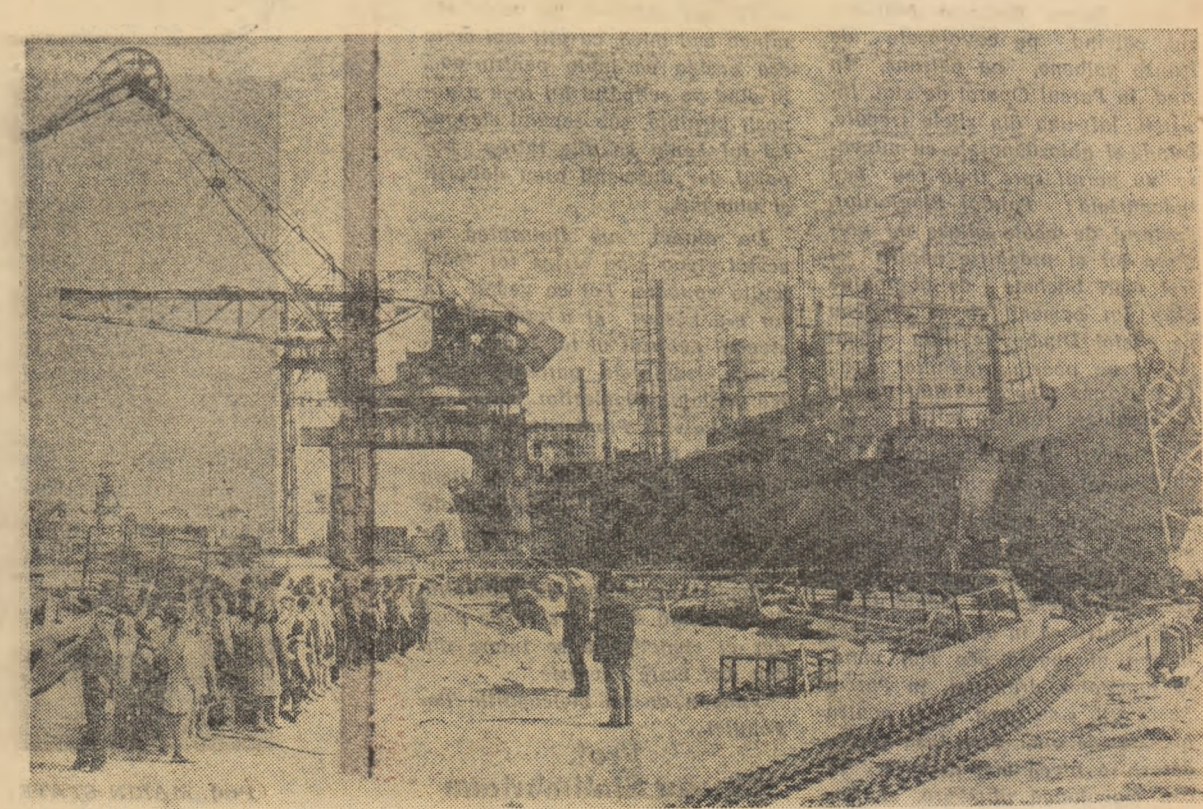
S-a relevat ca bun procedeu de a folosi în aceeași excursie mijloace de transport variate — trenul, mașina etc. — recomandându-se generalizarea lui. De asemenea, este bine să se acorde atenție mersului pe jos și cicloturismului.

Succesul excursiilor, măsura în care contribuie acestea la înțelegerea de către copii a sensului, a însemnătății celor văzute deinde în primul rînd de cadrele care îi conduc și îi însoțesc. Au fost relatate cazuri cînd unele cadre didactice, vizitînd cu copiii Combinatul „Casa Șintei” se rezumau să le spună doar atît: „Vedeți, copii, acolo este combinatul. Are 13 etaje. Utilajul care lucrează muncitorii este nou.” Ce interes poate trezi la copii o asemenea informație seacă?

Excursiile trebuie conduse de cadre didactice bine pregătite, convinse de măreția vremurilor pe care le trăim, în stare să-i facă și pe copii să înțeleagă această măreție.

Organizarea drumeției, a excursiilor școlare presupune o muncă de perspectivă desfășurată de școală în colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu părinții. Ea presupune antrenarea tuturor forurilor care sînt chemate să contribuie la succesul acestei însemnate forme de activitate instructiv-educativă. Încă de pe acum, în planul comun de activități întocmit de școală și organizațiile de tineret trebuie să se stabilească excursiile care vor fi organizate în cursul anului, tematica lor, mijloacele prin care ele vor fi realizate.

Consfătuirea organizată de Departamentul Școlilor din M.I.C. a fost rodnică. Participanții au făcut numeroase propuneri interesante privind organizarea excursiilor și drumeției școlare, angajîndu-se să ducă și pe mai departe o muncă susținută în această direcție, în așa fel încît în acest an școlar numărul participanților la această formă eficientă de educare comunistă a elevilor să se dubleze față de anul școlar trecut.

Vizitele elevilor din Galați la Șantierul naval din localitate sînt pentru ei un minunat prilej de a cunoaște succesele frunțașilor în producția și tehnica modernă din domeniul construcțiilor navale.

DIN CREAȚIILE CADRELOR DIDACTICE

Prof. JEAN NIȚESCU :

La manifestație.

Plimbare

Așa se fac toate plimbările la grădinițe: din ce în ce mai mărite. La început pînă la piața cea mai apropiată, apoi pînă în parcul cel mai apropiat, pe urmă pînă la prima fabrică. Apoi, cînd piciorușele s-au întărit, pînă la cel de al doilea parc, iar mai tîrziu la cea de a doua, a treia și chiar a patra fabrică.

Acum, la o lună și ceva de la deschiderea grădinițelor, cit de departe au ajuns? Mai e în jurul grădiniței vreun parc în care să nu li zburdat? Iată, copiii de la grădinița nr. 84 din Cotroceni mai au doar unul de vizitat: parcul Palatului Pionierilor. În Grădina Botanică au fost de la început. E cea mai aproape. Au fost și în Parcul de călărie; e peste drum. Se trece doar podul Dîmboviței. În altă zi cu soare au ajuns în Parcul Facultății de medicină, apoi, cînd au început să cadă ghinde și castane pe alei, se aflau în Parcul Elefterie. Mai tîrziu, călcînd pe covorașele de frunze galbene, au pătruns, în rînd, în Parcul Operel de stat. În sfîrșit, într-una din zilele trecute, luîndu-și ghlozdănașele cu mîncare, au pornit spre ținta cea mai îndepărtată: Palatul Pionierilor. Portarul de acolo aflase de pornirea lor și pregătise pentru ei trei mari buchete de gherghine albe iar oamenii ce se plimbau pe cheul Dîmboviței i-au văzut ieșind pe poarta grădiniței. Erau în uniforme albe și cîntau voioși, cu stegulete roșii în mîini:

„Haideți să vedem, copil,
Oamenj veseli mii și mii!”

Intr-adevăr, oamenii erau veseli și le făceau semne prietenești, iar copiii răspundeau fluturînd stegulețele roșii făcute de ei.

Și pentru că în dimineața aceea făceau plimbarea cea mai mare, la jumătatea drumului, în Parcul Facultății, s-au oprit. Doar pentru un sfert de oră. Erau însă nerăbdători să plece mai departe, în cea mai lungă plimbare, și flu-

turau cu toții stegulețele, fără să se mai așeze pe bănci.

Atunci, nu se știe cum, parcă din foșnetul frunzelor, parcă din zbaterea stegulețelor, s-a înfiripat povestea... Domol, mîngietor, ca de altea ori, în altea popasuri, firul ei nevăzut și vrăjit li adunase roată pe toți 75.

— E mic acest steag roșu din mînușa voastră, dar ce putere are! De nebiruit... Și știți de ce?

— Spuneți, spuneți...

Povestea avea glasul educatoarei. Poate mai emoțional, mai răscolitor, căci deapănă istoria...

— Era acum 44 ani, în ziua Marij Revoluții, cînd însuși Lenin a dăruit un steag mare muncitorilor porniți la luptă pentru o viață nouă. Sub steagul acela roșu au înfruntat ghiulele, gloanțe. Dar steagul lovit și ciuruit, nu a căzut. Căci știți ce se întîmpla?

— Spuneți, spuneți...

— Cu cît mătasea lui roșie rămînea mai mică, cu atît mai mare era oastea ce lupta pentru ea... Și cînd pe scîlpătul lui roșu a poptit biruința, sub semnul steagului lui Lenin se afla întreg poporul, iar dușmanii erau doborîși și alungați...

De atunci, sub fluturarea acestui steag s-au strîns tot mai multe popoare. Tot ce vedeți în jur s-a născut și a crescut sub steagul nebiruit al lui Lenin... Fabricile, locuințele, parcurile acestea, Palatul Pionierilor...

Da, Palatul Pionierilor! Ținta excursiei lor...

Portarul i-a așteptat mult timp în acea zi, cu cele trei buchete de gherghine albe și nu știa de ce nu mai sosesc.

Copiii s-au întors la grădiniță. Nu făcuseră decît o sută de pași, dar el simțeau că se întorc din cea mai mare excursie.

Veneau de pe meleagurile Revoluției...

Prof.
Mircea Sintimbrînu

FLOAREA-N CINCI PETALE

În miez de toamnă, Lenin sădi adînc în glie
Sub strat de brumă rece în sînge cald scaldată
O floare-n cinci petale, o floare rubinie
Cum nu se mai văzuse în lume niciodată.

Și-a pus de strajă Lenin poporul muncitor
Ca nu cumva cucută și spini și ciușă
Înnăbușînd corola scaldată în vîpăi
Să-ntîrzie o clipă culesul viitor

A ocolit pămîntul hotar după hotar
Mireasma izvorită din seva florii, vie
Iar floarea-n cinci petale mijită în brumar
Spre culmile cu soare, de-atuncea, lumea suie

Și-au fost trimis noroade solii după solii
Să ceară de la Lenin răsădă minunată
Iar floarea-n cinci petale, petale sîngerii
În inimi odrăsește, acum, în lumea toată.

Prof. Oliviu Negoită

Sus catargul!

Timpule, vînt albăstriu,
Călător de cînd te știu
Peste lume veșnic treaz,
Nu dai anilor răgaz!
Pașii tăi sînt anii-s lungi,
Nici cu gîndul nu-l ajungi!
Fruntea ta, proptită-n spațiu,
Peste nori și constelații,
Ceas cu ceas ne-aduce-aminte:
— Țărnuț e mereu-nainte!
Comunist! Spre zări ia-ți largul!
Timpul și-a-nălțat catargul!
Și nici unul dintre noi,
Drumul nu-l mai ia-napoi!

Prof.
Mariana F. Sărățeanu

În clasă e lumină

În clasă e lumină; un soare aurii
Strecoară raze calde prin florile din gîstră,
Do crengi și-animă cerul seninal străveziu,
Tomnatecul Octombrie se uită pe fereastră.

În bănci, băieți și fete suflarea parcă-și țiu,
Le joacă-n ochii-n lacrimi luminile albastre —
Învățătorul spune de dorurile noastre
Descătușate-n lureș de-Octombrie pururi viu.

Mai cald i-e astăzi glasul, privirea e mai vie,
Prin votba lui trecutul adeva reînvie
Ce spune, niciodată din suflet n-o să piară.

Făcînd din orice toamnă o nouă primăvară
Cu-alaiul de victorii prin clasă parcă trece
Octombrie, din anul marel șaptesprezece.

Prof. Teodora Stănescu

Marelui Octombrie

Te-am așteptat de veacuri, de milenii,
Lung strigăt luminos în viitor,
Asemenea cu vulturul în zbor,
Ai izbucnit din inima lui Lenin.

La luptă chemi popor după popor,
Mindrie-nalți pe vechile bejenii
Ridici din întuneric lumi de genii,
Dezlănțuind elanul creator.

Cînd și-ai aprins înția oară zorii,
Acum aproape-o jumătate veac,
În cîntecul de salve-al Aurorii,

Era norodu-n lanțuri și sărac;
Dar azi se-mbracă în bogate glorii,
Sub faldu-nflăcăratului tău steag.

St. Cucu

Prof. MARIN STATE :

Tineri colectivști.